

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

.....

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ ได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐ เพื่อให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด รวมทั้งแผนปฏิบัติราชการประจำปีจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีกลุ่มจังหวัด เพื่อการบูรณาการแผนงาน โครงการ กิจกรรม และงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๖๗) ในการประชุมวิสามัญสมัยที่ ๒/๒๕๖๔ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๔ แล้วนั้น

เพื่อให้การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๒๔ จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (ปี ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ ให้ทราบโดยทั่วกัน

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(ลงชื่อ)

(นายธีรศักดิ์ พานิชวิทย์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ -๒๕๗๐)

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

คำนำ

ด้วยกระทรวงมหาดไทย มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่องแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) โดยสามารถนำข้อมูลจากแผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับปัจจุบัน มาทบทวนและปรับใช้ในการจัดทำหรือทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) โดยพิจารณาให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals; SDGs) ให้จัดทำและทบทวนให้แล้วเสร็จภายในเดือนตุลาคมก่อนปีงบประมาณถัดไป และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๓ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๔ เรื่อง แนวทางการจัดทำประชาคมท้องถิ่นกรณีการจัดทำและเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ระลอกใหม่ โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า สถานการณ์ในปัจจุบันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ได้แพร่ระบาดไปอย่างรวดเร็วไปในหลายภูมิภาคของประเทศไทย เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ในปัจจุบัน และเป็นการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ขอให้พิจารณายกเว้นการจัดทำประชาคมตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๕ วรรคสอง ในเขตจังหวัดตามความเหมาะสมจนกว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) จะเข้าสู่ภาวะปกติ ประกอบกับจังหวัดเพชรบุรี ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พบ ๐๐๒๓.๓/ว๑๑๐๐ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๔ เรื่อง แนวทางการจัดทำประชาคมท้องถิ่นกรณีการจัดทำและเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ระลอกใหม่ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ในปัจจุบันและเป็นการควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี จึงอาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๕ วรรคสอง ยกเว้นการจัดทำประชาคมท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพชรบุรี จนกว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) จะเข้าสู่ภาวะปกติ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสม และงบประมาณเงินอุดหนุน และสามารถใช้ในการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันก่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ
กันยายน ๒๕๖๔

สารบัญ

		หน้า
ส่วนที่ ๑	สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
	๑. ด้านกายภาพ	๑
	๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๒
	๓. ประชากร	๓
	๔. สภาพทางสังคม	๓
	๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๔
	๖. ระบบเศรษฐกิจ	๕
	๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๖
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	๗	
ส่วนที่ ๒	ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	
	๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๘
	๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๔๗
ส่วนที่ ๓	๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนา	๕๒
	การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	
	๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๖๑
ส่วนที่ ๔	๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๖๓
	การติดตามและประเมินผล	๑๑๖
ภาคผนวก	ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)	

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ที่ตั้งของหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ ประกอบด้วย

หมู่ที่ ๑ บ้านไร่

หมู่ที่ ๒ บ้านไร่พะเนียด

หมู่ที่ ๓ บ้านเหมืองทะโมน

หมู่ที่ ๔ บ้านหลุมดิน

หมู่ที่ ๕ บ้านโคกมะกรูด

หมู่ที่ ๖ บ้านร่วมพัฒนา

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

ปัจจุบันเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง (ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๑)

ตั้งอยู่เลขที่ ๒๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลบ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

โทรศัพท์ ๐๓๒-๔๑๙๗๓๕

โทรสาร ๐๓๒-๔๑๙๗๓๕

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศของตำบลบ้านหม้อ มีลักษณะสภาพทั่วไปเป็นที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การเกษตร

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศของตำบลบ้านหม้อ มีสภาพดินฟ้าอากาศโดยทั่วไปอยู่ในเขตร้อนชื้น แบ่งฤดูกาลออกเป็น ๓ ฤดู ดังนี้

➢ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ – กลางเดือนพฤษภาคม

➢ ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม – กลางเดือนตุลาคม

➢ ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม – กลางเดือนกุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ ส่วนใหญ่เป็นดินเหนียวและดินเหนียวปนทราย เหมาะสำหรับการปลูกข้าว

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

ตำบลบ้านหม้ออาศัยน้ำจากคลองชลประทาน ๑ สายใหญ่ ฝายชัย ซึ่งไหลผ่านพื้นที่หมู่ที่ ๑, ๒, ๓, ๕, และหมู่ที่ ๖ และแม่น้ำเพชรบุรีซึ่งไหลผ่านพื้นที่หมู่ที่ ๑, ๒, และหมู่ที่ ๓ เพื่อใช้ในการอุปโภค-บริโภค และใช้ในการเกษตรกรรม ไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำที่ใช้สำหรับอุปโภค-บริโภค บ้านเรือนส่วนใหญ่ใช้น้ำประปา เนื่องจากสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาคสาขาเพชรบุรีอยู่ในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อไม่มีป่าไม้ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่อยู่อาศัยและพื้นที่เกษตรกรรม

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ มีทั้งหมด ๖ หมู่บ้าน ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี โดยหน่วยงานให้ความสำคัญในเรื่องรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อกฎหมายของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อได้มีการแก้ไขปัญหาโดยรับฟังความคิดเห็นและการเสนอปัญหาของประชาชนผ่านการประชุมประชาคมระดับตำบล และการประชุมคณะกรรมการสภาพลเมือง จากผลการประชุมทุกครั้งประชาชนให้ความสนในเข้าร่วมประชุมและแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับและมีส่วนร่วมในการพัฒนาตำบล โดยแบ่งเขตการปกครอง ดังนี้

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลบ้านหม้อ ได้ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๙ มีพื้นที่ ๖.๙ ตารางกิโลเมตร หรือ ๔,๓๒๔ ไร่ ระยะห่างจากตัวจังหวัดเพชรบุรีประมาณ ๔ กิโลเมตร

อาณาเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลไร่ส้ม	อำเภอเมืองเพชรบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลต้นมะม่วง	อำเภอเมืองเพชรบุรี
	เทศบาลตำบลบ้านลาด	อำเภอบ้านลาด
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับเทศบาลเมืองเพชรบุรี	
	ตำบลต้นมะม่วง	อำเภอเมืองเพชรบุรี
	ตำบลคลองกระแชง	อำเภอเมืองเพชรบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับตำบลไร่ส้ม	อำเภอเมืองเพชรบุรี
	ตำบลบ้านหาด	อำเภอบ้านลาด

ตำบลบ้านหม้อแบ่งเขตการปกครอง ดังนี้

- หมู่ที่ ๑ บ้านไร่
- หมู่ที่ ๒ บ้านไร่พะเนียด
- หมู่ที่ ๓ บ้านเหมืองทะโมน
- หมู่ที่ ๔ บ้านหลุมดิน
- หมู่ที่ ๕ บ้านโคกมะกรูด
- หมู่ที่ ๖ บ้านร่วมพัฒนา

๒.๒ การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อได้แบ่งเขตการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ เป็น ๑ เขตเลือกตั้ง และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ เป็น ๖ เขตเลือกตั้ง

* ปัจจุบันนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ ยังคงอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว และยังไม่มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

๓. ประชากร ๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร		
			หญิง	ชาย	รวม
๑	บ้านไร่	๓๒๒	๓๗๕	๓๐๘	๖๘๓
๒	บ้านไร่พะเนียด	๒๖๙	๒๓๕	๒๕๖	๔๙๑
๓	บ้านเหมืองทะโมน	๑,๒๖๙	๑,๓๗๒	๑,๑๗๔	๒,๕๔๖
๔	บ้านหลุมดิน	๘๓๗	๑,๐๑๓	๘๒๖	๑,๘๓๙
๕	บ้านโคกมะกรูด	๑,๒๗๔	๑,๑๐๕	๙๓๙	๒,๐๔๔
๖	บ้านร่วมพัฒนา	๖๒๗	๖๐๔	๔๓๗	๑,๐๔๑
รวม		๔,๕๙๘	๔,๗๐๔	๓,๙๔๐	๘,๖๔๔

ข้อมูลจาก : ฝ่ายทะเบียนและบัตร อำเภอเมืองเพชรบุรี ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๔

ตารางเปรียบเทียบจำนวนประชากรย้อนหลัง ๓ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๓)

ประชากร	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓
เพศชาย	๓,๘๕๔	๓,๙๕๕	๓,๙๔๑
เพศหญิง	๔,๕๖๖	๔,๖๐๗	๔,๖๙๖
รวม	๘,๔๒๐	๘,๖๒๕	๘,๖๓๗

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ประชากรแยกตามช่วงอายุ	จำนวน (คน)
อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี	๑,๗๕๒
อายุ ๑๘-๖๐ ปี	๕,๔๒๔
อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป	๑,๗๙๑

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ - ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙ อ่าน เขียนภาษาไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ - ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษามากกว่า ๙ ปี ได้เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๙๙ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อไม่มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนอยู่ในเขตพื้นที่ เนื่องจากอยู่ใกล้เขตเมือง ประชาชนจึงนำบุตรหลานเข้าไปเรียนโรงเรียนประจำจังหวัดซึ่งมีความทันสมัยในเรื่องของเทคโนโลยีด้านการศึกษามากกว่า ปัญหาที่พบในปัจจุบัน คือ เด็กบางส่วนที่มีพัฒนาการทางการศึกษาช้าและทางโรงเรียนมีการจัดให้เรียนพิเศษนอกชั้นเรียนซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม ทางองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อจึงได้จัดทำโครงการพัฒนาทักษะทางการศึกษา

๔.๒ สาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชาชนในชุมชน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน ภาวะไขมันในเลือดสูง ไข้เลือดออก มือ-เท้า-ปากในเด็ก และโรคอื่น ๆ

หน่วยงานด้านสาธารณสุข

- สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมืองเพชรบุรี (สสอ.) สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑ แห่ง
- ศูนย์บริการสุขภาพชุมชนตำบลบ้านหม้อ (Primary Care Center) สังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑ แห่ง
- โรงพยาบาลเอกชน จำนวน ๑ แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน จำนวน ๒ แห่ง
- คลินิกเฉพาะทาง จำนวน ๓ แห่ง

๔.๓ อาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน และทำลายทรัพย์สินของราชการ ซึ่งเทศบาลก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติเหตุอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน วิธีการแก้ปัญหาของเทศบาลที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหาเสพติดในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ พบว่ามีผู้ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้าในพื้นที่ เนื่องจากได้รับความร่วมมือจากผู้นำ ประชาชน กลุ่มองค์กรในพื้นที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ก็เป็นเรื่องของทางอำเภอหรือสำนักงานตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อได้ให้ความร่วมมือในเรื่องนี้มาโดยตลอด

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๔. ดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
๕. ให้การช่วยเหลือและสนับสนุนในการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านผู้ด้อยโอกาส โดยร่วมกับกองทุนศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนตำบลบ้านหม้อ

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

เส้นทางการคมนาคมที่สำคัญ ได้แก่

- ถนนสายเลียบบคลองชลประทาน ๑ ขวา สายใหญ่ ฝั่งซ้าย เป็นถนนลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต ผ่านพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านลาด ตำบลบ้านหม้อ เข้าสู่อำเภอเมืองเพชรบุรี
- ถนนสมานประชากิจ เป็นถนนลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต ผ่านพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านลาด ตำบลบ้านหม้อ เข้าสู่อำเภอเมืองเพชรบุรี
- ถนนบันไดอิฐ เป็นถนนลาดยางแอสฟัลท์ติกคอนกรีต เป็นเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ เข้าสู่ตัวเมืองเพชรบุรี
- ถนนติดต่อระหว่างหมู่บ้านจะเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนแอสฟัลท์ติกคอนกรีต ถนนลูกรังและหินคลุก

๕.๒ การไฟฟ้า

การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน ไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือไฟฟ้าสาธารณะครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด ทั้งนี้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้และได้รับการจัดสรรจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในพื้นที่

๕.๓ การประปา

เนื่องจากสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาคสาขาเพชรบุรี ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ จึงเป็นผลให้พื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อทุกหลังคาเรือนมีน้ำประปาใช้ตลอดทั้งปี

๕.๔ โทรศัพท์

ในปัจจุบันส่วนใหญ่เกือบทุกครัวเรือนจะใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ เนื่องจากมีความสะดวกและรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ตำบลบ้านหม้อเป็นตำบลที่อยู่ในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี ซึ่งมีเส้นทางคมนาคมขนส่งที่สะดวก ทำให้การใช้ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งวัสดุ และครุภัณฑ์ได้รับความสะดวกสบาย

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ ร้อยละ ๔๐ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด พืชผักสวนครัว ฯลฯ เนื่องจากตำบลบ้านหม้อมีพื้นที่เป็นกึ่งเมืองกึ่งชนบท การขยายตัวของเมืองค่อนข้างสูงจะเห็นได้ว่ามีบ้านจัดสรรเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก จึงทำให้พื้นที่เกษตรกรรมลดน้อยลง

๖.๒ การประมง

ประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ มีการทำประมงจำนวน ๒ ครัวเรือน โดยอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๓ บ้านเหมืองทะเลโมน

๖.๓ การปศุสัตว์

เป็นการประกอบการในลักษณะเลี้ยงในครัวเรือนเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม เช่น การเลี้ยงโค
สุกร ไก่ เป็ด ตามลำดับ

๖.๔ การบริการ

โรงแรม รีสอร์ท	๖	แห่ง
ร้านอาหาร	๘	แห่ง
สถานีขนส่ง	๑	แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่ได้ดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยว
ให้เกิดขึ้น เช่น การจัดงานประเพณีต่าง ๆ การอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวที่ใช้เส้นทางภายในเขต
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อเป็นทางผ่านในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างอำเภอ

๖.๖ อุตสาหกรรม

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อมีโรงงานอุตสาหกรรมจำนวน ๑ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

ธนาคาร	๑	แห่ง	สถานีบริการน้ำมัน	๑	แห่ง
บริษัท	๒	แห่ง	ศูนย์การค้า/ห้างสรรพสินค้า	๑	แห่ง
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	๒	แห่ง	ตลาดนัด	๑	แห่ง
ร้านค้าต่าง ๆ	๓๖	แห่ง	โรงฆ่าสัตว์	-	แห่ง
ซูเปอร์มาร์เก็ต	๑	แห่ง			

กลุ่มอาชีพ

มีกลุ่มอาชีพ จำนวน ๑ กลุ่ม คือ กลุ่มเกษตรทำสวน

๖.๘ แรงงาน

ในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อไม่ได้เป็นพื้นที่อุตสาหกรรม เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย จึงไม่มี
การจ้างแรงงาน

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่ของตำบลบ้านหม้อ นับถือศาสนาพุทธ โดยมีวัดและสำนักสงฆ์ที่อยู่ในพื้นที่
จำนวน ๓ แห่ง ดังนี้

- ๗.๑.๑ วัดประดิษฐาราม ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
- ๗.๑.๒ วัดเสาชงเรียง ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
- ๗.๑.๓ วัดคงคารามวรวิหาร ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๔ ตำบลบ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

- ประเพณีวันขึ้นปีใหม่	ประมาณเดือน มกราคม
- ประเพณีวันสงกรานต์	ประมาณเดือน เมษายน
- ประเพณีลอยกระทง	ประมาณเดือน ตุลาคม พฤศจิกายน
- ประเพณีวันเข้าพรรษา	ประมาณเดือน กรกฎาคม
- ประเพณีวันออกพรรษา	ประมาณเดือน ตุลาคม พฤศจิกายน

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ มีหมู่บ้านที่จัดทำเหรีือกซึ่งเป็นภูมิปัญญาของชาวบ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๒ บ้านไร่พะเนียด

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ตำบลบ้านหม้อมีสินค้าพื้นเมือง คือ กล้วยกวน โรงกวนขนมพื้นเมืองตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ ตำบลบ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

น้ำที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และน้ำดิบจากเขื่อนแก่งกระจานโดยไหลผ่านแม่น้ำเพชรบุรี และคลองชลประทาน ๑ ขวา สายใหญ่ ฝั่งซ้าย ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา โดยสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาค สาขาเพชรบุรี ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ ประชาชนในตำบลบ้านหม้อจึงมีน้ำประปาใช้ครอบคลุมทุกพื้นที่

๘.๒ ป่าไม้ ในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อไม่มีป่าไม้

๘.๓ ภูเขา ในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อไม่มีภูเขา

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ -๒๕๘๐) สรุปย่อได้ ดังนี้

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

คติพจน์ประจำชาติ “**มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน**”

ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

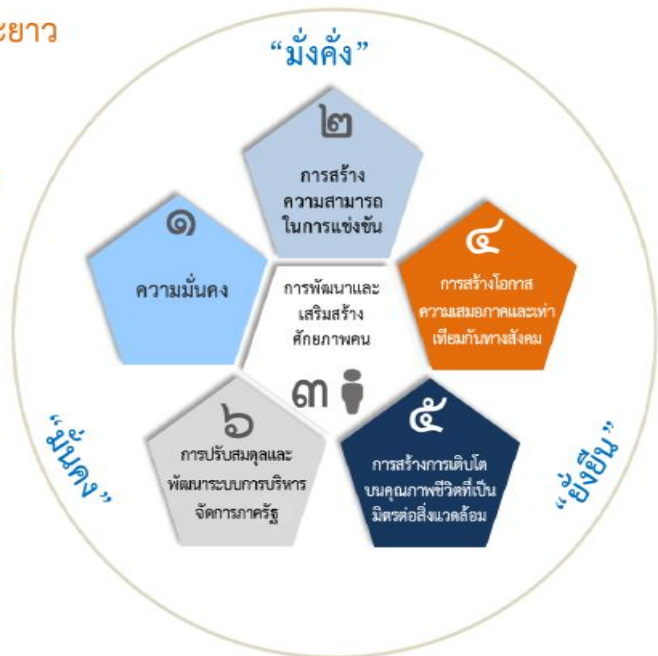
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ**

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน โดยได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๑

๒. สาระสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑ เป็นต้นมา ได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับ เป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อม ที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในหลากหลายหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทาย ต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ใน ระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุ หลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้า

มาเพิ่มประสิทธิภาพ ในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้อง กับ ความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ นอกจากนี้ ศักยภาพและคุณภาพของประชากร ไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญ ต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้าง พื้นฐานต่าง ๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความ ครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมี ปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลัก ที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำ ในหลายมิติขณะที่ปัญหาด้านความ ยากจนยังคงเป็น ประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหา ความเหลื่อมล้ำ อย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟูการใช้และการรักษาทรัพยากร อย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ปัญหาดังกล่าว ข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การ พัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่อง และความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของ ประชาชน ขณะที่ความมั่นคง ภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลด ความขัดแย้งทางความคิดและ อุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่ เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมือง ตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจ ให้เกิดความรักและความสามัคคี ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัย แรงงานและ วัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การ พัฒนา ประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศ ในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโต ทางเศรษฐกิจของ ประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อ การขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็น ประตูสู่ เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับ ประเทศเพื่อน บ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ประเทศไทยยังคงต้องให้ ความสำคัญกับปัญหา ด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดย่อย และมีความเชื่อมโยงกัน หลายมิติที่อาจเป็นประเด็นท้า ทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชน และระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่ง รวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่ การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่ มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืน นอกจากนี้การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศ มหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทาง เศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคตขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐอาทิ องค์กรระหว่างประเทศและ บรรษัทข้ามชาติจะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทาง ความสัมพันธ์ และมาตรฐานสากลต่าง ๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจ และการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรม ข้าม ชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์และการลักลอบเข้าเมือง ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่าง ก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิเทคโนโลยี ปัญญาประดิษฐ์อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การ วิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยี พันธุกรรมสมัยใหม่และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่ง ตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด เหล่านี้คาดว่าจะเป็ปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้

เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้น ในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ นอกจากนี้ ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงวัยที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผล ต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่ต่างกันไป ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพ และการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

๒.๒ วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** เพื่อสนองตอบ ต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของ สถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษา ผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกัน อย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติ และศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข สถาบันชาติศาสนาพระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียง กับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับ ผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศไทยมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศ เพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนา ที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการ

พัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ได้แก่ ทุนมนุษย์ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของ ประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะ ต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภค เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความ เอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้นจำเป็นต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาวและกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกันดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาวเพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการและสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชนเอกชนประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคงมั่งคั่งยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคงมั่งคั่งยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันมีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วคนไทยมีความสุขอยู่ดีกินดีสังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรมซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไปจะประกอบด้วย๖ยุทธศาสตร์ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐโดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์สรุปได้ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงมีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอกรวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทยกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญอาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมืองขจัดคอร์รัปชันสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายในตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฝึกกำลังป้องกันประเทศการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนานมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันเพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้วซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรมเกษตรและบริการการสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหารการเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการรวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคตทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้านอันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมการพัฒนาทุนมนุษย์และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นการส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคมตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคและเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการบนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการโดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขาและในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไปรวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตรโดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็งและการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพสะอาดและปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรมโดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูงและพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพโดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการโดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลายมีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิมเช่นการท่องเที่ยวและพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่น ๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชนพัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผู้สากลและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญจัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วมมีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านการขนส่งด้านพลังงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาประเทศส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆเพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศรวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคนเพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้ป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกายใจสติปัญญา มีความเป็นสากลมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลมีระเบียบวินัยเคารพกฎหมายมีคุณธรรมจริยธรรมรู้คุณค่าความเป็นไทยมีครอบครัวที่มั่นคงกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัยคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคมเพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึงลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรมกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็ง

ของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและมีความมั่นคงด้านน้ำรวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติและพัฒนาไปสู่การเป็นสังคมสีเขียวกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง๒๕ลุ่มน้ำเน้นการปรับระบบ

การบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐเพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจมีสมรรถนะสูงมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสมมีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้างบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัยเป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนเฉพาะด้านต่างๆเช่นด้านความมั่นคงเศรษฐกิจการศึกษาศิลปวัฒนธรรมฯแผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ให้มีความสอดคล้องกันตามหัวเวลายกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆของประเทศเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมายโดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วนภายใต้ระบบประชาธิปไตยคือความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชนภาคประชาชนและประชาสังคมทั้งนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติเพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆจะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สารของยุทธศาสตร์ชาติกำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจนมีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับและยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติสู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆตามระยะเวลาเป็นช่วงๆของหน่วยงานปฏิบัติได้และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมายมีกฎหมายรองรับมีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆเพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติรวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการและกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่องรวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติมีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดการยุทธศาสตร์การนำไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลรวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแลบริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจสามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ องค์การบริหารส่วนตำบล จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

๑. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาพการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาดังกล่าว โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ – ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมาก

ขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็น ร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการส่งสมรรถนะความรู้และ เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุน ต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงซึ่งขึ้นภายใต้ เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศ รายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและ บริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมาเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่ การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถใน การแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังใน การขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิต ที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวม ในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังคงมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการ พัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้า ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการ ลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการ แก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหาร จัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของ เศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทาง เศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้ม เพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการ ใช้ มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจาก ต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลาง ระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและ ความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัด

อันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๕ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาที่มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหามากมาย ด้านประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาดังกล่าวทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๕ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอช Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน

วน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังคงต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเนอร์เรชันวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแหว่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕-๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มี

สัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ ไร่ เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจาก ปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุด ประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบ ได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาพยาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้รัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการ

รวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่ง ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลา กว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรม อย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) พื้นที่ป่าไม้ลดลง เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิต ทางเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมี ปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความ หลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้ อย่าง ต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และมีการเปลี่ยนแปลงสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวน มาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่า ชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็น การลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทาน บัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มี ปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจาก ปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการ บริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของ ความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยนำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อย ละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมี แนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การ เพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก น้ำท่าตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศไทยมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานการณ์กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่องเนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปุ๋ยตกค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้นส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต้นๆ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่ต้องประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าวถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ท้าผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรม จาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙.๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๙๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียงทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รัับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓. บริบทการเปลี่ยนแปลงและสภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒และร้อยละ ๔.๒ในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๓ (๒)การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓)ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ดอลลาร์สโรว. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์สโรว. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๓(๔)ผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ๐.๘ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕)การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒และร้อยละ ๐.๗ในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒และ ๑๓ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยับฐานะขึ้นเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้นเมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาวโดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ในช่วงแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๔ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ดอลลาร์สโรว. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆเงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอใน

การที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพมีความภาคภูมิใจมีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้นโดยในปี ๒๕๕๓มีประชากรวัยแรงงาน ๕คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑คนและคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑คนการขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้านซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลงผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้าปัญหาการค้ำมนุษย์และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทยอาทิอาชญากรรมโรคระบาดและภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตามนับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์สหรัฐ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาตินำไปสู่ความขัดแย้งในสังคมและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคมจากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆในสังคมบางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูงทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากรมีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๔ เท่าในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆอาทิปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันคนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมการแย่งชิงทรัพยากรการรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลักอันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่นั้นๆจึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานการจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมืองการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้าบริการและอุตสาหกรรมตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการลงทุนและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่นการลงทุนในภาคเกษตรรวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรมทั้งนี้การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างไรก็ตามการผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้นจะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาดการขนส่งมีต้นทุนต่ำลงและการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้นนอกจากนี้ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐเอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาอาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐองค์การเอกชนหรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดินมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลพัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืนกระจายอำนาจและจัดการกิจอำนาจหน้าที่และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลางส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นรวมทั้งมีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงินการคลังและงบประมาณภาครัฐโดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลังและการใช้จ่ายเงินแผ่นดินอย่างคุ้มค่าจัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคมมีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคมอาทิมูลนิธิสถาบันการศึกษาหน่วยงานวิจัยต่างๆนำเสนอผลการติดตามวิเคราะห์ สังเคราะห์เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาลการทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาครัฐวเรื่อนการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจเพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะเป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณาทบทวนแนวนโยบายมาตรการและกลไกการทำงานต่างๆให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุหมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลกโดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่นอเมริกา ยุโรปขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่าสะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมากโดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศและมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้นนอกจากนี้มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้นนับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่พักอาศัยการให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆรวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้นมีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆเช่นโทรศัพท์มือถือ

รถยนต์ตู้เย็นโทรทัศน์และอื่นๆเข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคจำนวนมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทันขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรมจะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทยตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบกติกาด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญหลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาค

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้วจะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจพัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรมตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนแนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐมแรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆในอนุภูมิภาค โดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตรสินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้นรวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึงยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงินตลาดทุนและเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลกความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสารการขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อวิถีชีวิตทัศนคติและความเชื่อในสังคมตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกระบวนการเรียนรู้และพฤติกรรมบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้นทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนานเกิดฝนขาดช่วงและมีฤดูกาลเปลี่ยนไปส่งผลกระทบต่อ

ความอุดมสมบูรณ์ของดินป่าไม้ไม่เกิดความเสื่อมโทรมแหล่งน้ำขาดแคลนผลผลิตทางการเกษตรลดลงเกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่เกิดความเสียหายต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพเช่นระบบนิเวศป่าไม้ระบบนิเวศชายฝั่งพื้นที่ชุ่มน้ำเกิดการกัดเซาะชายฝั่งและการสูญเสียแนวปะการังการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้นจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหารสุขภาพพลังงานและลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งอุทกภัยภัยแล้งแผ่นดินไหวและดินโคลนถล่มส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตการพัฒนาก่อสร้างและการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศรวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนนอกจากนี้ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลังค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลังค.ศ. ๒๐๑๕คือการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ปีโดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐กันยายน ๒๕๕๗ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ข้อและเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ข้อซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกรอบการพัฒนาประเทศไทยในอนาคตที่ต้องเน้นขจัดความยากจนให้หมดไปประชาชนมีสุขภาพที่ดีมีระบบการศึกษามีความเท่าเทียมกันทางเพศส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืนมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาที่ยั่งยืนลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศมีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืนเตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสวงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพมีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนส่งเสริมให้สังคมมีความสุขมีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่ประเทศกำลังประสบอยู่ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฉบับที่ ๑๑และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมการพัฒนาที่ยืดหยุ่นโดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงมีความมั่นคงและยั่งยืนสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่สศช. ได้จัดทำขึ้นประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรมเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยแหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมินิวัดกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯฉบับที่ ๑๒ในปี ๒๕๔๖เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์สหรัฐ) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใสเป็นธรรมมีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม
- (๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕. แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรมทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาด้านบุคลากรวิจัยด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านการบริหารจัดการรวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียนโดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยีเร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิตเพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุดและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่นสามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้นตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศพัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศพัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบรวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานเช่นอุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยานและอุตสาหกรรมระบบรางเป็นต้นเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรโดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากลสามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขันลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงานจัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจรวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ห้างหุ้นส่วนและบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาดพิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสมใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยงตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวความคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบกทางน้ำและทางอากาศเร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเลปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติรวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยวโดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทาง

กายภาพวิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยวตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียนทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยีเชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศและเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุนเช่นโลจิสติกส์และพลังงานรวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆเช่นลดอุปสรรคการค้าเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศเป็นต้นส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิตการตลาดการบริหารจัดการการเงินและโลจิสติกส์เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัลในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทนการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศบริษัทการค้าระหว่างประเทศรวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กรและกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้านวัยเรียนวัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรมวัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศวัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์มีรายได้ในการดำรงชีวิตมีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคลครอบครัวและระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึงโดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษาโดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียนส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาศักยภาพครูทุกระดับตั้งแต่กระบวนการผลิตสรรหาและการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่งรวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียนและ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทุกระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิตพัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาดการวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพโดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาวโดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุขบูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรและส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันพัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อ

ส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัยและการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่องรวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่นตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงานโดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐานปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริงเร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อยโดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตรลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐานและเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐานสวัสดิการสังคมและกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปศุสัตว์กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชนและ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกันโดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดันพรบ. ทรัพยากรน้ำพ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงานและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมรวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรมเช่นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างภาษีมรดกและภาษีสิ่งแวดล้อมเป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชนรวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำเช่นกฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดกกฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมืองทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขปศุสัตว์การระบบ

คมนาคมขนส่งระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานมีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมืองรวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้านส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้าการลงทุนและการบริการโดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทานและปรับปรุงกฎหมายกฎระเบียบรวบรวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้าขนส่งและโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุนการค้าชายแดนและการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษให้มีความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานการส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวและการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียวใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัวปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนาระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมเพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาวอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรมรวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้กระจายการถือครองที่ดินจัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบการจดทะเบียนที่ดินในอัตราที่กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสมและกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติบริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืนบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบสร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำจัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำและองค์กรผู้นำคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการท่องเที่ยวการประมงและวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคตบังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมสร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆเช่นการปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อมการศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อมมาตรฐานและฉลากสินค้าเป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิตการลงทุนและการสร้างงานสีเขียวเพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียวส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืนรวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยเพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศขยะน้ำเสียและของเสียอันตรายที่เกิดจากการผลิตและบริโภคเพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับ

ประชาชนเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรกโดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤตสร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสมเน้นการแปรรูปเป็นพลังงานสร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืนโดยให้ความรู้แก่ประชาชนและการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียนหาแนวทางการร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดนการเคลื่อนย้ายแรงงานการบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติเพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วนส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศพัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัยตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วมวางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่งพัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติและการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่องรวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการโดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงเข้าตรวจสอบข้อมูลของราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้างโครงการของทางราชการข้อมูลการประมูลโครงการผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรมเช่นคดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนาอปท. ให้เหมาะสมสามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพสร้างผลงานที่มีคุณภาพรวดเร็วและน่าเชื่อถือสามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตามประเมินผลโครงการใหญ่ๆที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมากและเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มภาคกลาง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาและยกระดับภาคกลางไปสู่การเป็นฐานอุตสาหกรรมขั้นสูงที่ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่สามารถออกแบบและพัฒนาขึ้นเอง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาและยกระดับภาคกลางไปสู่การเป็นแหล่งเกษตรสมัยใหม่และศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าเกษตรของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เข้าสู่ตลาดท่องเที่ยวคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาภาคกลางเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการผลิตกำลังคนให้ทักษะรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก ให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

ข้อมูลเกี่ยวข้องของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

สภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒

ขนาดที่ตั้งและอาณาเขต

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย ๔ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีพื้นที่รวมกัน ๑๓,๘๘๑.๘๑ ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับกลุ่มจังหวัดใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้าน ดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑ (ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี)

ทิศใต้ ติดกับ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา สุราษฎร์ธานี)

ทิศตะวันออก ติดกับ ทะเลอ่าวไทย กรุงเทพมหานคร

ทิศตะวันตก ติดกับ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

๑) ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม โดยมีชายฝั่งทะเลยาว ๔๐๒.๘๒ กิโลเมตร ประกอบด้วยจังหวัดสมุทรสาคร ๔๒.๐๔ กิโลเมตร จังหวัดสมุทรสงคราม ๒๑.๒๐ กิโลเมตร จังหวัดเพชรบุรี ๘๙.๗๑ กิโลเมตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๒๕๖.๘๕ กิโลเมตร (สำนักงานบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ ๔ (จ.เพชรบุรี) ๒๕๖๑) และเป็นปากแม่น้ำสำคัญ ๔ สาย ที่ไหลลงสู่ทะเลอ่าวไทย คือ แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำเพชรบุรี และ แม่น้ำปราณบุรี ด้านทิศตะวันตกในเขตพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์มีลักษณะเป็นที่ราบสูงและภูเขาสูงชัน แล้วค่อยลาดต่ำลงมาทางทิศตะวันออกเกิดเป็นสันปันน้ำแบ่งน้ำส่วนหนึ่งไหลลงสู่พม่า และอีกส่วนหนึ่งไหลมาทางทิศตะวันออกเป็นต้นน้ำของแม่น้ำเพชรบุรี แม่น้ำปราณบุรี และมีแม่น้ำลาดหลายสาย ภูมิประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ จึงเหมาะแก่การทำนา ทำสวน ทำนาเกลือ การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

๒) ลักษณะภูมิอากาศ

ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในฤดูฝน อิทธิพลของลมที่พัดมาจากทิศใต้ และอิทธิพล จากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงฤดูหนาว อุณหภูมิเฉลี่ย ๒๘ องศาเซลเซียส โดยแบ่งฤดูกาลออกเป็น ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ – กลางเดือนพฤษภาคม

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม – กลางเดือนตุลาคม

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม – กลางเดือนกุมภาพันธ์

๓) การเมืองการปกครอง

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบด้วยจังหวัด ๔ จังหวัด ได้แก่ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ โดยแบ่งเขตการปกครองแยกเป็นรายจังหวัด ดังนี้

จังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วย ๑ อบจ. ๓ อำเภอ ๔๐ ตำบล ๑๒ เทศบาล ๒๕ อบต.

จังหวัดสมุทรสงคราม ประกอบด้วย ๑ อบจ. ๓ อำเภอ ๓๔ ตำบล ๗ เทศบาล ๒๖ อบต.

จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย ๑ อบจ. ๘ อำเภอ ๙๓ ตำบล ๑๕ เทศบาล ๖๙ อบต.

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย ๑ อบจ. ๘ อำเภอ ๔๘ ตำบล ๑๖ เทศบาล ๔๔ อบต.

๓.๑ โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๑) ไฟฟ้า จากข้อมูลสถิติผู้ใช้ไฟฟ้าและการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐ พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีแนวโน้มปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยในปี ๒๕๖๐ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีปริมาณการใช้ไฟฟ้ารวมทั้งสิ้น ๑๑,๕๗๐ ล้านหน่วย จากจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า ๗๓๕,๖๙๓ ราย สำหรับจังหวัดที่มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้ามากที่สุด ได้แก่ จังหวัดสมุทรสาคร ๒๔๗,๑๔๕ ราย ประจวบคีรีขันธ์ ๒๒๒,๖๔๑ ราย เพชรบุรี ๑๙๙,๓๐๖ ราย และสมุทรสงคราม ๖๖,๖๐๑ ราย ตามลำดับ

๒) ประปา จากข้อมูลสถิติการผลิตและการจำหน่ายน้ำประปาของการประปาส่วนภูมิภาค ปีงบประมาณ ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐ พบว่ากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีแนวโน้มปริมาณการใช้น้ำประปาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยในปี ๒๕๖๐ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีปริมาณการใช้น้ำประปารวมทั้งสิ้น ๑๒๘ ล้านลบม. จากจำนวนผู้ใช้น้ำประปา ๒๗๒,๔๗๔ ราย ส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดสมุทรสาคร ๑๒๕,๙๔๑ ราย ประจวบคีรีขันธ์ ๖๒,๓๑๒ ราย เพชรบุรี ๕๒,๐๔๐ ราย และสมุทรสงคราม ๓๒,๑๘๑ ราย ตามลำดับ

๓) การคมนาคม ทางบก เส้นทางกรุงเทพฯ (ธนบุรี-ปากท่อ) - สมุทรสาคร - สมุทรสงคราม (เพชรเกษม) - เพชรบุรี - ประจวบคีรีขันธ์ ทางรถไฟ ใช้ขบวนรถไฟสายใต้ คือ เริ่มจากสถานีรถไฟหัวลำโพง (กรุงเทพฯ) และสถานีรถไฟธนบุรี (บางกอกน้อย) ผ่านนครปฐม ราชบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ อีกเส้นทางหนึ่งซึ่งเป็นขบวนรถไฟท้องถิ่นเริ่มจากสถานีวงเวียนใหญ่ - มหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร และจากสถานีบ้านแหลม จังหวัดสมุทรสงคราม - แม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม ทางน้ำ มีท่าเทียบเรือสินค้าขนาดใหญ่ ได้แก่ ท่าเรือประจวบคีรีขันธ์ และท่าเทียบเรือเพื่อการประมงในพื้นที่ของกลุ่มจังหวัด ส่วนในพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดสมุทรสงครามเป็นการทางคมนาคมขนส่งทางน้ำภายในจังหวัด

ทางอากาศ มีเฉพาะจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เท่านั้น คือ ท่าอากาศยานหัวหิน

๔) แหล่งน้ำสำคัญ แม่น้ำท่าจีน เป็นแม่น้ำ สายสำคัญของจังหวัดสมุทรสาคร มีต้นกำเนิดจากแม่น้ำเจ้าพระยาที่อำเภอวัดสิงห์จังหวัดชัยนาท ไหลผ่านตอนกลางของพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี นครปฐม

และไหลผ่านอำเภอกระทุ่มแบน อำเภอเมืองสมุทรสาคร ก่อนที่จะไหลลงสู่อ่าวไทยที่ตำบลท่าฉลอม อำเภอเมืองสมุทรสาคร ความยาว ๓๒๕ กิโลเมตร ซึ่งเป็นสายน้ำธรรมชาติที่ใช้เพื่อการเกษตร ครูว์เรือนและการคมนาคมขนส่งทางน้ำ

แม่น้ำแม่กลอง เป็นแม่น้ำสายสำคัญของจังหวัดสมุทรสงคราม มีต้นกำเนิดจากจังหวัดกาญจนบุรีไหลผ่านจังหวัดราชบุรี ไหลลงสู่อ่าวไทยที่จังหวัดสมุทรสงคราม ความยาว ๑๐๐ กิโลเมตร ซึ่งเป็นแม่น้ำ ที่ใช้เพื่อการเกษตร และการคมนาคมขนส่งทางน้ำ

แม่น้ำเพชรบุรี เป็นแม่น้ำสายสำคัญของจังหวัดเพชรบุรี มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาสูงทางด้านตะวันตกของจังหวัดไหลผ่าน อำเภอแก่งกระจานอำเภอท่ายาง อำเภอบ้านลาด อำเภอเมืองฯ แล้วลงสู่อ่าวไทย ที่อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเป็นแม่น้ำที่ใช้เพื่อการเกษตร **แม่น้ำปราณบุรี** เป็นแม่น้ำสายสำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เกิดจากเทือกเขาตะนาวศรีผ่านอำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี ลงสู่อ่าวไทยที่บ้านปากน้ำปราณบุรีซึ่งเป็นแม่น้ำที่ใช้เพื่อการเกษตรนอกจากนี้ ยังมีแหล่งกักน้ำขนาดใหญ่ที่ใช้ในการชลประทาน และเป็นโรงไฟฟ้าพลังน้ำที่สำคัญคือ เขื่อนแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี

๓.๒ ด้านเศรษฐกิจ

จากข้อมูลมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ พบว่ามีแนวโน้มเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี ยกเว้นปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่กลุ่มจังหวัดฯ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมเพียง ๔๖๖,๒๓๑ ล้านบาท ลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกว่า ๔๗๑,๑๕๖ ล้านบาท เนื่องจากภาคการผลิตซึ่งเป็นสาขาเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัดฯ เกิดการชะลอตัวจากปัญหาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเลขาดแคลนวัตถุดิบ

๓.๓ ด้านสังคม

ด้านประชากร กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประชากรมีลักษณะผสมผสาน มีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่หลากหลาย จากข้อมูลจำนวนประชากรของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๐ พบว่ากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรอย่างต่อเนื่องเฉลี่ย ร้อยละ ๑ ต่อปี โดยในปี ๒๕๖๐ กลุ่มจังหวัดฯ มีประชากรรวมทั้งสิ้น ๑,๗๘๘,๗๒๑ คน แบ่งออกเป็น ชาย ๘๗๐,๔๙๖ คน และหญิง ๙๑๘,๒๒๕ คน

๑) ประชากรสูงอายุ การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Ageing society) หมายถึง สังคมที่มีสัดส่วนของประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มากกว่า ๑๐ % ของประชากรโดยรวมทั้งประเทศ นำไปสู่การเพิ่มขึ้นของประชากรที่อยู่ในวัยพึ่งพิง ที่ส่งผลกระทบต่อ เศรษฐกิจ สังคม และสุขภาพ จากข้อมูลของกรมกิจการผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐ พบว่า กลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนล่าง ๒ มีจำนวนผู้สูงอายุ (มากกว่า ๖๐ปี) เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี ดังแสดงในตารางที่ ๓-๗ และ เมื่อพิจารณาสัดส่วนของประชากรสูงอายุต่อประชากรทั้งหมดของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ เท่ากับ ร้อยละ ๑๖.๗ โดยเฉพาะจังหวัดสมุทรสงครามที่มีสัดส่วนผู้สูงอายุมากถึงร้อยละ ๒๐.๘ ส่วนจังหวัดสมุทรสาครมีสัดส่วน ผู้สูงอายุเพียงร้อยละ ๑๓.๗

๓.๔ ด้านการศึกษา

๑) จังหวัดสมุทรสาคร สถานศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร มีสถานศึกษาในพื้นที่รวมทั้งหมด ๑๖๐ แห่ง แยกเป็นสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๑๑๔ แห่ง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม

การศึกษาเอกชน ๒๓ แห่ง สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา ๓ แห่ง สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ๒ แห่ง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๘ แห่ง รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report): โครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคกลางตอนล่าง ๒ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)

๒) **จังหวัดสมุทรสงคราม** จังหวัดสมุทรสงครามมีจำนวนสถานศึกษา รวมจำนวน ๑๐๔ แห่ง อยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองจำนวน ๔๗ แห่ง ในอำเภอบางคนที จำนวน ๒๑ แห่ง และในอำเภออัมพวา จำนวน ๓๖ แห่ง ทั้งนี้ จังหวัด มีสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัด จำนวน ๓ แห่ง คือ วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม วิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรสงคราม วิทยาลัยการอาชีพอัมพวา นอกจากนี้ มีสถานศึกษาระดับมหาวิทยาลัย จำนวน ๒ แห่ง คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา วิทยาลัยเขตสมุทรสงครามและสถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน

๓) **จังหวัดเพชรบุรี** จังหวัดเพชรบุรี มีสถานศึกษาในพื้นที่รวมทั้งหมด ๒๙๓ แห่ง แยกเป็น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๒๔๒ แห่ง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ๒๓ แห่ง สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา ๘ แห่ง สำนักงานการอุดมศึกษา ๓ แห่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๔ แห่ง และสังกัดตำรวจตระเวนชายแดน ๓ แห่ง

๔) **จังหวัดประจวบคีรีขันธ์** จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีสถานศึกษาในพื้นที่รวมทั้งหมด ๓๐๑ แห่ง แยกเป็นสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๒๓๑ แห่ง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ๓๖ แห่งสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา ๔ แห่ง สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ๑ แห่ง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐ แห่ง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ๘ แห่ง สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ๑ แห่ง

๓.๕ ด้านศาสนา

๑) **จังหวัดสมุทรสาคร** ประชากรส่วนใหญ่ในจังหวัดสมุทรสาคร เป็นคนไทยเชื้อสายจีนและเชื้อสายรามัญ โดยคนไทยเชื้อสายรามัญได้ตั้งถิ่นฐานมาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษ ประชากรส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๙๙) นับถือศาสนาพุทธ รองลงมา คือ ศาสนาคริสต์ และศาสนาอิสลาม ตามลำดับมีศาสนสถาน จำนวน ๓๔๙ แห่ง ประกอบด้วย วัดจำนวน ๑๐๘ แห่ง จำนวนพระภิกษุ รวมโดยประมาณ ๒,๐๑๕ รูป (มหานิกาย ๑,๘๙๗ รูป ธรรมยุต ๑๑๘ รูป) สามเณร ประมาณ ๑๖๑ รูป (มหานิกาย ๑๕๑ รูป ธรรมยุต ๑๐ รูป) โบสถ์คริสต์ จำนวน ๒ แห่ง มัสยิด จำนวน ๑ แห่ง

๒) **จังหวัดสมุทรสงคราม** จังหวัดสมุทรสงคราม มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม โดยโครงสร้างทางสังคมของประชากรในจังหวัดสมุทรสงคราม ประกอบด้วยผู้มีเชื้อชาติไทยเป็นส่วนใหญ่ โดยส่วนมากนับถือ ศาสนาพุทธ รองลงมาเป็นชาวจีน และมอญ ส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์ และศาสนาอิสลาม จังหวัดสมุทรสงคราม มีสภาพความเป็นอยู่ที่สงบสุขร่มเย็นมาแต่โบราณ มีฐานะค่อนข้างดียึดมั่นในขนบประเพณีและศาสนา วัตถุประสงค์มากมายและหนาแน่น นอกจากนี้ ยังมีอารมณศิลป์กับการดนตรี มีนักดนตรีที่มีชื่อเสียงของไทย ถือกำเนิดในจังหวัดสมุทรสงครามอยู่หลายท่านด้วยกัน มีวัด ๑๑๐ วัด มัสยิด ๑ แห่ง โบสถ์คริสต์ ๒ แห่ง มีจำนวนพระภิกษุ รวมโดยประมาณ ๑,๕๖๐ รูป (มหานิกาย ๑,๓๙๖ รูป ธรรมยุต ๑๖๔ รูป) สามเณร ประมาณ ๕๒ รูป (มหานิกาย ๔๕ รูป ธรรมยุต ๗ รูป)

๓) **จังหวัดเพชรบุรี** ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๙๖.๖๗ ศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๓.๒๖ และศาสนาคริสต์ ร้อยละ ๐.๐๗ นอกนั้นเป็นศาสนาอื่น ๆ มีวัด ๒๖๙ วัด มัสยิด ๑๔ แห่ง โบสถ์คริสต์ ๘ แห่ง มีจำนวนพระภิกษุ รวมโดยประมาณ ๓,๐๕๒ รูป (มหานิกาย ๒,๘๐๑ รูป ธรรมยุต ๒๕๑ รูป) สามเณร ประมาณ ๑๖๖ รูป (มหานิกาย ๑๒๗ รูป ธรรมยุต ๓๙ รูป)

๔) **จังหวัดประจวบคีรีขันธ์** ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมา คือ ศาสนาอิสลาม และ ศาสนาคริสต์ตามลำดับ ผู้นับถือศาสนาพุทธ จำนวน ๕๑๑,๔๒๖ คน คิดเป็น ๙๙.๐๒ % มีวัดจำนวน ๒๓๓ วัด วัดพระอารามหลวง ๔ แห่ง ที่พักสงฆ์ ๘๖ แห่ง (มหานิกาย ๗๖ แห่ง ธรรมยุต ๑๐ แห่ง) สำนักสงฆ์ ๕๒ แห่ง สำนักปฏิบัติธรรม ๒๖ แห่ง (มหานิกาย ๒ แห่ง ธรรมยุต ๒ แห่ง) โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา วัดธรรมิการามวรวิหาร ๑ แห่ง จำนวนพระภิกษุ รวมโดยประมาณ ๒,๘๙๗ รูป (มหานิกาย ๒,๖๙๖ รูป ธรรมยุต ๒๐๑ รูป) สามเณร ประมาณ ๒๑๒ รูป (มหานิกาย ๑๕๖ รูป ธรรมยุต ๕๖ รูป) ศาสนาอิสลาม รวม ๓,๑๒๒ คน คิดเป็น ๐.๖๐ % มัสยิด ๑๓ แห่ง ศาสนาคริสต์ รวม ๑,๙๘๔ คน คิดเป็น ๐.๓๘ % โบสถ์ ๒๓ แห่ง

๓.๖ ด้านสาธารณสุข

๑) **จังหวัดสมุทรสาคร** สถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ ได้แก่ โรงพยาบาลสมุทรสาคร (A) โรงพยาบาลกระทุ่มแบน (M๑) โรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน) (S) (เป็นโรงพยาบาลในกำกับของรัฐ) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๕๔ แห่ง และมีศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาล จำนวน ๕ แห่ง (อยู่ที่เทศบาลนครสมุทรสาคร จำนวน ๓ แห่ง เทศบาลนครอ้อมน้อย จำนวน ๑ แห่ง และเทศบาลเมืองกระทุ่มแบน จำนวน ๑ แห่ง) สถานบริการสาธารณสุขภาคเอกชน สถานบริการสาธารณสุขภาคเอกชน มีโรงพยาบาลเอกชน จำนวน ๖ แห่ง สถานพยาบาลประเภทมีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน จำนวน ๑ แห่ง คลินิกเวชกรรม จำนวน ๑๒๙ แห่ง คลินิกทันตกรรม จำนวน ๓๕ แห่ง คลินิกพยาบาลและผดุงครรภ์ จำนวน ๘๒ แห่ง คลินิกการแพทย์แผนไทย จำนวน ๘ แห่ง และคลินิกอื่น ๆ (กายภาพบำบัด, เทคนิคการแพทย์, สหคลินิก) จำนวน ๑๓ แห่ง

๒) **จังหวัดสมุทรสงคราม** มีสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ ได้แก่ โรงพยาบาลทั่วไป ๓๖๐ เตียง ๑ แห่ง โรงพยาบาลชุมชน ๒ แห่ง สถานีอนามัย ๑ แห่งโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๔๙ แห่ง ศูนย์สุขภาพชุมชน ๔ แห่ง สำหรับสถานบริการสาธารณสุขภาคเอกชน ได้แก่ โรงพยาบาลทั่วไป ๑ แห่ง และคลินิก-สถานบริการด้านเทคนิคการแพทย์ ๕๖ แห่ง

๓) **จังหวัดเพชรบุรี** มีสถานบริการสาธารณสุขของภาครัฐและเอกชน ดังนี้ โรงพยาบาลทั่วไป ๑ แห่ง (ตามกรอบ ๓๖๕ เตียง เพียงจริง ๔๗๘ เตียง) โรงพยาบาลชุมชน ๗ แห่ง (๖๐ เตียง ๒ แห่ง ๓๐ เตียง ๕ แห่ง) โรงพยาบาลของรัฐสังกัดอื่น (กระทรวงกลาโหม) ๑ แห่ง ๓๐ เตียง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบล ๑๑๗ แห่ง สถานีอนามัย สังกัด อบต. ๑ แห่ง ศูนย์บริการสาธารณสุขของเทศบาล ๓ แห่ง (เทศบาลเมืองเพชรบุรี เทศบาลเมืองชะอำ เทศบาลตำบลบางตะบูน) สถานีกาชาด ๑ แห่ง โรงพยาบาลเอกชน ๒ แห่ง รวม ๒๐๐ เตียง สถานพยาบาล ๑ แห่ง ขนาด ๑๐ เตียง คลินิกเวชกรรม ๗๐ แห่ง คลินิกทันตกรรม ๒๐ แห่ง คลินิกการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ๕๑ แห่ง คลินิกการแพทย์แผนไทย ๗ แห่ง คลินิกเทคนิคการแพทย์ ๓ แห่ง สหคลินิก ๑ แห่ง คลินิกกายภาพบำบัด ๑ แห่ง คลินิกการผดุงครรภ์ชั้นสอง ๑๐ แห่ง และคลินิก เวชกรรมเฉพาะทาง ๑ แห่ง

๔) **จังหวัดประจวบคีรีขันธ์** สถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ / เอกชน รวมทั้งสิ้น ๙๕ แห่ง แยกเป็น โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งแบ่งเป็นระดับทุติยภูมิ และระดับตติยภูมิ ระดับปฐมภูมิ ประกอบด้วย โรงพยาบาลชุมชนขนาดกลาง (F๒) ๕ แห่ง โรงพยาบาลชุมชนขนาดใหญ่ (M๒) ๑ แห่ง สำหรับระดับตติยภูมิ มี ๒ แห่ง คือโรงพยาบาลประจวบคีรีขันธ์ และโรงพยาบาลหัวหิน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๘๑ แห่ง ครอบคลุมทุกตำบล ศูนย์สุขภาพชุมชนเขตเมือง ๔ แห่ง และศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาล ๒ แห่ง โรงพยาบาลภาครัฐอื่นอีก ๓ แห่ง คือ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม ๒ แห่ง (โรงพยาบาลค่ายธนระวี และโรงพยาบาลกองบิน) โรงพยาบาลสังกัดสำนักงานบรรเทาทุกข์และประชานามัยพิทักษ์ (สถานีกาชาด

อำเภอหัวหิน) และโรงพยาบาลเอกชนอีกจำนวน ๓ แห่ง (โรงพยาบาลชานเปาโลหัวหิน โรงพยาบาลกรุงเทพหัวหิน และศูนย์ส่งเสริมสุขภาพชีวาธรรม) รวมทั้งสิ้น ๑,๓๓๗ เตียง

๓.๗ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย ดิน ป่าไม้ ทะเล และชายฝั่งที่มีความสำคัญเชื่อมโยงต่อการประกอบอาชีพเพาะปลูก การประมง การท่องเที่ยว ที่สร้างรายได้ให้กับประชากรในพื้นที่ โดยในช่วงเวลาที่ผ่านมา ประเด็นปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติของกลุ่มจังหวัดฯ ที่สำคัญอันดับแรกคือ ปัญหาชายฝั่งทะเลถูกทำลาย ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ ของประชาชน การประกอบอาชีพ การเกษตร และการท่องเที่ยวด้วย ด้านปัจจัยภายนอกจากวิกฤตการณ์ภาวะโลกร้อน ซึ่งปัจจุบันกำลังส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง

๑) **ทรัพยากรดิน** ลักษณะของดินในแต่ละจังหวัดของกลุ่มจังหวัดฯ มีความหลากหลายสามารถทำการเกษตรได้หลาย รูปแบบ ทั้งทำนา ปลูกพืชไม้ผล พืชไร่ โดยจากข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินของกรมพัฒนาที่ดิน พบว่าการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม และป่าไม้

จังหวัด	ลักษณะดิน
สมุทรสาครและสมุทรสงคราม	สามารถจำแนกได้เป็น ๒ ส่วน ได้แก่ ๑.พื้นที่มีลักษณะเป็นดินเลน อยู่ในพื้นที่ที่ติดทะเล เนื้อดินเค็มจัด เป็นดินเหนียว โดยทั่วไปจะเป็นพื้นที่สำหรับทำนาเกลือ เพาะเลี้ยงกุ้ง เลี้ยงปลา กะพง และปลาน้ำกร่อยต่าง ๆ พื้นที่บางส่วนใช้ทำสวนมะพร้าว ๒.ดินเหนียวซึ่งมีดินร่วนปน อยู่ในพื้นที่ที่อยู่ไกลจากทะเลออกไป ทั้งที่น้ำทะเลท่วมถึง และท่วมไม่ถึง ใช้เป็นที่ทำการเกษตรกรรม ปลูกผัก ผลไม้ และดอกไม้
เพชรบุรี	ลักษณะดินของจังหวัดส่วนใหญ่เป็น ๑.ดินเหนียวและดินเหนียวปนทรายในพื้นที่บริเวณที่ราบตอนกลางของจังหวัด๒.ดินเหนียวถึงดินร่วนปนกรวดและเศษหินในบริเวณที่ราบสูงทางด้านตะวันตก
ประจวบคีรีขันธ์	ลักษณะการเกิดของดินจำแนกได้ ดังนี้ ๑.ดินเหนียว-ดินทรายหรือดินทรายในเปลือกหอยทะเลส่วนบริเวณริมชายฝั่ง ทะเลน้ำทะเลพัดทรายลงมากองไว้ ๒.ดินร่วนปนทราย อาจจะมีดินเหนียวเป็นจุดบริเวณที่ราบสองฝั่งน้ำ หรือพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดกึ่งลาดชัน ๓.ดินทราย หรือหินค่อนข้างเป็นทราย พบในบริเวณพื้นที่ใกล้ภูเขา เกิดจากการสลายตัวอยู่กับที่ของดินเหนียวหยาบได้แก่หิน ทราย หรือหินแกรนิตทำให้เกิดดิน

๒) **ทรัพยากรป่าไม้** จากข้อมูลพื้นที่ป่ารายจังหวัดของกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙ ในภาพรวมพบว่า กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ พื้นที่ป่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัด พบว่ามีเพียงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เท่านั้นที่มีพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น ขณะที่ จังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงครามและจังหวัดเพชรบุรี พื้นที่ป่ากลับมีแนวโน้มลดลง โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีพื้นที่ป่ารวมกันเท่ากับ ๓,๗๔๔,๙๓๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓.๗ ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศไทย พื้นที่ป่าส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดเพชรบุรี มีพื้นที่เท่ากับ ๒,๒๐๓,๗๔๒ ไร่ และพื้นที่ป่าในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีพื้นที่เท่ากับ ๑,๕๐๐,๗๖๙ ไร่

๓) **สิ่งแวดล้อม**

สภาพแวดล้อมของกลุ่มจังหวัดเกิดการเสื่อมโทรมจากการประกอบการอุตสาหกรรม โดยปัญหา สิ่งแวดล้อมที่สำคัญ คือ ปัญหาน้ำเสีย และการกำจัดขยะมูลฝอยแหล่งน้ำสำคัญที่ใช้ในการทำ การเกษตรกรรมมี ลุ่มน้ำสำคัญ ๕ แห่ง ประกอบด้วย ลุ่มน้ำแม่กลอง ลุ่มน้ำท่าจีน ลุ่มน้ำเพชรบุรี ลุ่มน้ำชายฝั่ง ตะวันตก ลุ่มน้ำภาคใต้ ฝั่งตะวันออก ทั้งนี้จากรายงานสรุปสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยปี พ.ศ. ๒๕๖๐ โดย กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า ลุ่มน้ำท่าจีนและลุ่มน้ำเพชรบุรี อยู่ในเกณฑ์คุณภาพเสื่อมโทรมเมื่อพิจารณาคุณภาพน้ำรายพื้นที่โดย เฉพาะอำเภอไทยตอนใน ซึ่งเป็นชายฝั่งทะเลของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ที่เกิดปัญหาคูณภาพน้ำทะเลเสื่อมโทรม เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวเป็นที่รองรับการระบายของเสียจากแหล่งกำเนิดมลพิษจากชุมชน อุตสาหกรรม และการเกษตรบนแผ่นดินลงสู่ทะเล โดยส่วนใหญ่เป็นบริเวณปากแม่น้ำ เช่น ปากแม่น้ำท่าจีน และปากแม่น้ำแม่กลอง

แผนพัฒนาภูมิภาครวมจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ (จังหวัดสมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์) (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เป้าหมายการพัฒนาภูมิภาครวมจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ มีต้นทุนทางทรัพยากรการเกษตรและสัตว์น้ำที่มีคุณภาพ ส่งผลให้เกิดศักยภาพในด้านการผลิตสินค้าเกษตรแปรรูปเพื่อการส่งออก รวมถึงการมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามและแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์สำคัญ รวมทั้งโครงการพระราชดำริอันเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จึงมุ่งเน้นพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ ซึ่งเป็นประตูสู่ภาคใต้ และเป็นศูนย์กลางด้านการขนส่ง โดยมีพื้นที่เชื่อมโยงกับเขตเศรษฐกิจและการค้าชายแดนกับกลุ่มประเทศอาเซียน บริเวณด่านสิงขร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และมุ่งเน้นฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติและแก้ไขปัญหาสะสมทั้งด้านสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับกรอบร่างยุทธศาสตร์ชาติแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ นโยบายรัฐบาล ไทยแลนด์ ๔.๐ ฯลฯ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าสูง และอุตสาหกรรม การเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่หลากหลายและได้มาตรฐานสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมและบริการด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ รักษา ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ขนาดที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดเพชรบุรีมีที่ตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกของประเทศไทย มีเนื้อที่ประมาณ ๖,๒๒๕.๑๓๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓,๘๙๐,๗๑๑ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้าน ดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับอำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี และอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

ทิศใต้ ติดกับอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ทิศตะวันออก ติดกับอำเภอไทย

ทิศตะวันตก ติดกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

วิสัยทัศน์(Vision)

“เพชรบุรีเมืองต้นแบบตามศาสตร์พระราชา นำอยู่ นำกิน นำเที่ยว สู่มืองสร้างสรรค์ระดับสากล อย่างยั่งยืน”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดเพชรบุรีเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๕
๒. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๕
๓. จำนวนโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาไม่น้อยกว่า ๕ แห่ง
๔. ชุมชนต้นแบบขยายผลตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒ แห่ง
๕. รายได้สร้างอาชีพทุกช่วงวัยไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๐.๒
๖. ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕ ต่อปี
๗. ปริมาณพลังงานทางเลือก/พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
๘. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม GPP เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๒
๙. จัดกิจกรรมท่องเที่ยวหรือกิจกรรมส่งเสริมการขับเคลื่อนเมืองสร้างสรรค์ ไม่น้อยกว่า ๓

ครั้ง/ปี

ประเด็นยุทธศาสตร์

จังหวัดกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ ๔ ประเด็น และในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์มีการให้น้ำหนักในการพัฒนาในรอบ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจแบบครบวงจรจากฐานการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยวและการเกษตร สู่มั่งคั่งยั่งยืน ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

๒. การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยด้วยต้นทุนทางสังคม ประชาชนพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืนด้วยศาสตร์พระราชา

๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน

๔. การพัฒนาแบบมีส่วนร่วมสู่มืองสร้างสรรค์ระดับสากล ด้วยทุนทางศิลป วัฒนธรรม การท่องเที่ยว บนฐานทรัพยากร อัตลักษณ์ของท้องถิ่น และศักยภาพของพื้นที่

แผนงาน

๑ การพัฒนาภาคเกษตร สู่มั่งคั่ง ยั่งยืนด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

๒ พัฒนาเศรษฐกิจครบวงจรจากฐานการค้าการลงทุน การบริการ และท่องเที่ยว

๓ การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยด้วยต้นทุนทางสังคม ประชาชนพึ่งตนเองได้

๔ การน้อมนำศาสตร์พระราชาขยายเพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็งตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖ พัฒนาแบบมีส่วนร่วมสู่เมืองสร้างสรรค์ระดับสากล

ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ แนวทางการพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์	แนวทางการพัฒนา
๑) การพัฒนาเศรษฐกิจแบบครบวงจร จากฐานการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว และการเกษตร สุขภาพ มั่งคั่ง ยั่งยืน ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี	๑ เพื่อสร้างโอกาสและเพิ่มรายได้ พัฒนาระบบการเกษตรสู่ระบบมาตรฐานและปลอดภัย เพิ่มมูลค่าในการผลิตให้มีคุณภาพ โดยการพัฒนาศักยภาพองค์กร/กลุ่มภาคการเกษตร และการจัดการสินค้าเกษตร ๒ เพื่อการส่งเสริมและพัฒนากิจการกรมการท่องเที่ยว พัฒนา/ปรับปรุงภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยว ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเชื่อมโยงเส้นทางการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว ๔ การสร้างเศรษฐกิจแบบ BCG	๑ ยกระดับการบูรณาการและพัฒนาด้านข้อมูลเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยว การค้าการลงทุน ๒ สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๓ สนับสนุนการพัฒนาการเกษตรอัจฉริยะและเกษตรอุตสาหกรรมก้าวหน้าแบบครบวงจร ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภครองรับการท่องเที่ยว
๒) การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ด้วยต้นทุนทางสังคม ประชาชนพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ด้วยศาสตร์พระราชา	๑ สร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคม ป้องกันการกระทำผิดกฎหมาย ๒ พัฒนาศักยภาพการแก้ไขปัญหาเสพติด ประชาชนปลอดภัยอุ่นใจและเป็นสุข ๓ การพัฒนาเพื่อลดความเหลื่อมล้ำสู่พื้นที่ชุมชนปลอดภัย ๔ การปลูกฝังการรู้รักสามัคคี และเทิดทูนสถาบันหลักของชาติ ๕ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบาง	๑ เสริมสร้างสังคมสุขภาวะอย่างมีคุณภาพ ๒ เสริมสร้างความมั่นคงและสงบเรียบร้อยด้วยกลไกภาคประชาสังคม ๓ พัฒนาการบริหารแห่งรัฐขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจไทยแลนด์ ๔.๐ และรองรับสังคมดิจิทัล ๔ พัฒนาระบบการรู้ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม เพิ่มประสิทธิภาพการบริการเชิงรุกทุกพื้นที่ ๕ สร้างสุขภาวะที่เข้มแข็ง เท้าทันการเปลี่ยนแปลง ๖ ส่งเสริมธรรมาภิบาลภาครัฐ ๗ สร้างกระบวนการมีส่วนร่วม ขับเคลื่อนทุนทางสังคมด้วยศาสตร์พระราชา
๓) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม อย่างสมดุล และยั่งยืน	๑ การพัฒนานวัตกรรมการจัดการขยะชุมชนและลดมลภาวะของเมือง ๒ อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓ การสร้างเครือข่ายบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑ การพัฒนาและบูรณาการฐานข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารความเสี่ยงด้านทรัพยากรธรรมชาติ ๓ พัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม ๔ ส่งเสริมการจัดการพลังงาน การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างรู้คุณค่ารองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ ๕ การพัฒนาเมืองน่าอยู่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์	แนวทางการพัฒนา
๔) การพัฒนาแบบมีส่วนร่วมสู่เมืองสร้างสรรค์ ระดับสากล ด้วยทุนทางศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยว บนฐานทรัพยากร อัตลักษณ์ของท้องถิ่น และศักยภาพของพื้นที่	๑ สร้างการรับรู้แบบมีส่วนร่วมสู่เมืองสร้างสรรค์ระดับสากล ๒ พัฒนาและยกระดับทุนทางศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยว อัตลักษณ์ของท้องถิ่น และศักยภาพของพื้นที่	๑ การพัฒนาเมืองด้วยต้นทุนทางทรัพยากรและศักยภาพของพื้นที่ ๒ สร้างกลไกการมีส่วนร่วมภาคประชาสังคม เพื่อก้าวสู่เมืองสร้างสรรค์ระดับสากล

ไทยแลนด์ ๔.๐ (THAILAND ๔.๐)

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต้องมีความสัมพันธ์กับไทยแลนด์ ๔.๐ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านเทคโนโลยีกลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง โดยรายละเอียดไทยแลนด์ ๔.๐ มีดังนี้

ประเทศไทย ๔.๐ ถือเป็นการพัฒนา เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการเปลี่ยนแปลง ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ของประเทศที่มีอยู่ ๒ ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และ ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น ๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกอบด้วย

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech) อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (Agritech) เทคโนโลยีอาหาร (Foodtech) เป็นต้น

๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med) อาทิ เทคโนโลยีสุขภาพ (Healthtech) เทคโนโลยีการแพทย์ (Medtech) สปา (Spa) เป็นต้น

๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics) อาทิ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) เป็นต้น

๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial intelligence & Embedded Technology) อาทิ เทคโนโลยีการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น

๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) อาทิ เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) เป็นต้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพชรบุรี

๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

- งานด้านคมนาคมและการขนส่ง ก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ พัฒนาระบบจราจร

- งานด้านสาธารณูปโภค พัฒนาระบบไฟฟ้า-ประปา พัฒนาแหล่งน้ำ คลอง และระบบชลประทาน

-งานด้านการผังเมือง ผังเมืองเฉพาะ และป้องกันการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์

๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- งานด้านสวัสดิการสังคม ผู้สูงอายุคนพิการผู้ด้อยโอกาสผู้ป่วยเอดส์

- งานด้านการศึกษา

- งานด้านสาธารณสุข

- งานด้านส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนา

- งานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย

- งานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม เศรษฐกิจพอเพียงและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- งานด้านการส่งเสริมการลงทุน

- งานด้านการพาณิชยกรรม

- งานด้านการส่งเสริมอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

- งานด้านการท่องเที่ยว

๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- งานด้านการป้องกันและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

- งานด้านการส่งเสริม เผยแพร่ และอนุรักษ์ ศิลปะวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ

๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ดีในองค์กรและการมีส่วนร่วมของประชาชน

แนวทางการพัฒนา

- งานด้านการพัฒนาการบริหารจัดการที่ดีในองค์กร การมีส่วนร่วมของประชาชน การป้องกันการทุจริต

- งานด้านการปรับปรุงและพัฒนาบุคลากรในองค์กร

- งานด้านการปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน

- งานด้านการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการท้องถิ่น

- งานด้านการปรับปรุงและพัฒนารายได้

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“ชุมชนสะอาดสิ่งแวดล้อมดี ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
เข้าถึงระบบสุขภาพชุมชน พัฒนาทักษะทางการศึกษา
ครัวเรือนอยู่แบบวิถีไทย ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ ได้ใช้ข้อมูลจากสภาพความเป็นจริงของพื้นที่ ซึ่งมาจากสภาพปัญหา และความต้องการของประชาชน ประกอบด้วย นำนโยบายของรัฐ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอมาบูรณาการเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง และสามารถปรับตัวได้ในโลกแห่งการแข่งขันยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาไว้ ๖ ด้านดังนี้

ที่	ยุทธศาสตร์	แนวทางการพัฒนา
๑	การพัฒนาด้านการคมนาคมและระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และแหล่งน้ำ	แนวทางที่ ๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ บันไดลงทำน้ำ พนังกั้นน้ำ ศาลาที่พักริมทาง แนวทางที่ ๒ ขยายเขตไฟฟ้าและซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ แนวทางที่ ๓ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุง รักษาแหล่งน้ำ ขยายเขตประปา
๒	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	แนวทางที่ ๑ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มอาชีพให้เข้มแข็ง
๓	การพัฒนาด้านสังคม	แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแบบอย่างวิถีไทย แนวทางที่ ๒ สังคมสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส แนวทางที่ ๓ สนับสนุนการจัดสวัสดิการชุมชน โดยชุมชนมีส่วนร่วมบริหารจัดการ แนวทางที่ ๔ พัฒนาระบบรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน แนวทางที่ ๕ ป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม แนวทางที่ ๖ พัฒนาเครือข่ายองค์กรภายในชุมชนให้เข้มแข็ง
๔	การพัฒนาด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม	แนวทางที่ ๑ พัฒนาระบบบริการด้านสุขภาพและสุขภาพระดับตำบล แนวทางที่ ๒ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางที่ ๓ จัดระบบการจัดการขยะและระบบน้ำเสีย แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมให้มีสถานที่พักผ่อน สถานที่ออกกำลังกาย การเล่นกีฬา
๕	การพัฒนาด้านการบริการจัดการ	แนวทางที่ ๑ การบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ อบต.
๖	การพัฒนาทางการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม	แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมให้ทุกคนได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค โดยมุ่งเน้นลดรายจ่ายในครัวเรือน แนวทางที่ ๒ พัฒนาทักษะด้านการศึกษาและปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนในตำบล แนวทางที่ ๓ จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและศักยภาพของคนในท้องถิ่น แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณี ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. มีระบบสาธารณสุขปโภคที่ได้มาตรฐานและครอบคลุมทั้งตำบล
๒. ประชาชนมีอาชีพที่มั่นคง มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ ดำรงชีวิตโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง
๓. มีระบบงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และประชาชนตระหนักถึงคุณค่าการดำเนินชีวิตแบบวิถีไทย
๔. มีกลไกในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพภายใต้การมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนอย่างต่อเนื่อง และประชาชนได้รับบริการด้านสุขภาพและสุขภาวะที่มีมาตรฐาน
๕. การบริหารองค์กรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้น ตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี
๖. ประชาชนตระหนักถึงคุณค่าการดำเนินชีวิตแบบวิถีไทย ได้รับโอกาสทางการศึกษาครอบคลุมทุกระดับและเกิดการเรียนรู้อย่างเท่าเทียม

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนระบบสาธารณสุขปโภคที่เพิ่มขึ้นและได้มาตรฐาน
- ๒) ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น
- ๓) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และตระหนักถึงการดำเนินชีวิตแบบวิถีไทย
- ๔) จำนวนปริมาณขยะที่มีการลดลง และได้รับบริการด้านสุขภาพและสุขภาวะที่ดีขึ้น
- ๕) การบริหารงานองค์กรบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้น
- ๖) ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี ได้รับโอกาสทางการศึกษาครอบคลุมทุกระดับและเกิดการเรียนรู้อย่างเท่าเทียม โดยการดำเนินชีวิตแบบวิถีไทย

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการคมนาคมและระบบสาธารณสุข สาธารณูปการและแหล่งน้ำ
แนวทางที่ ๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ บันไดลงทำน้ำ ผนังกันน้ำ ศาลาที่พักริมทาง
แนวทางที่ ๒ ขยายเขตไฟฟ้าและซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ
แนวทางที่ ๓ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุง รักษาแหล่งน้ำ ขยายเขตประปา
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
แนวทางที่ ๑ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
แนวทางที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มอาชีพให้เข้มแข็ง
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม
แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแบบอย่างวิถีไทย
แนวทางที่ ๒ สังคมสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ด้อยโอกาส
แนวทางที่ ๓ สนับสนุนการจัดสวัสดิการชุมชน โดยชุมชนมีส่วนร่วมบริหารจัดการ
แนวทางที่ ๔ พัฒนาระบบรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน
แนวทางที่ ๕ ป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพ
แนวทางที่ ๖ พัฒนาเครือข่ายองค์กรภายในชุมชนให้เข้มแข็ง
๔. การพัฒนาด้านด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม
แนวทางที่ ๑ พัฒนาระบบบริการด้านสุขภาพและสุขภาวะระดับตำบล

แนวทางที่ ๒ สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม

แนวทางที่ ๓ จัดระบบการจัดการขยะและระบบน้ำเสีย

แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมให้มีสถานที่พักผ่อน สถานที่การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ

แนวทางที่ ๑ การบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ อบต.

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

แนวทางที่ ๑ ส่งเสริมให้ทุกคนได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคโดยมุ่งเน้นลดรายจ่ายใน
ครัวเรือน

แนวทางที่ ๒ พัฒนาทักษะด้านการศึกษาและปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับเด็กและ
เยาวชนในตำบล

แนวทางที่ ๓ จัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและศักยภาพของคนในท้องถิ่น

แนวทางที่ ๔ ส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณี ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้าง
พื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

๒) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง

๔) การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน

๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

แผนงาน

๑) แผนงานงบกลาง

๒) แผนงานบริหารงานทั่วไป

๓) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

๔) แผนงานการศึกษา

๕) แผนงานสาธารณสุข

๖) แผนงานสังคมสงเคราะห์

๗) แผนงานเคหะและชุมชน

๘) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๙) แผนงานการศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ

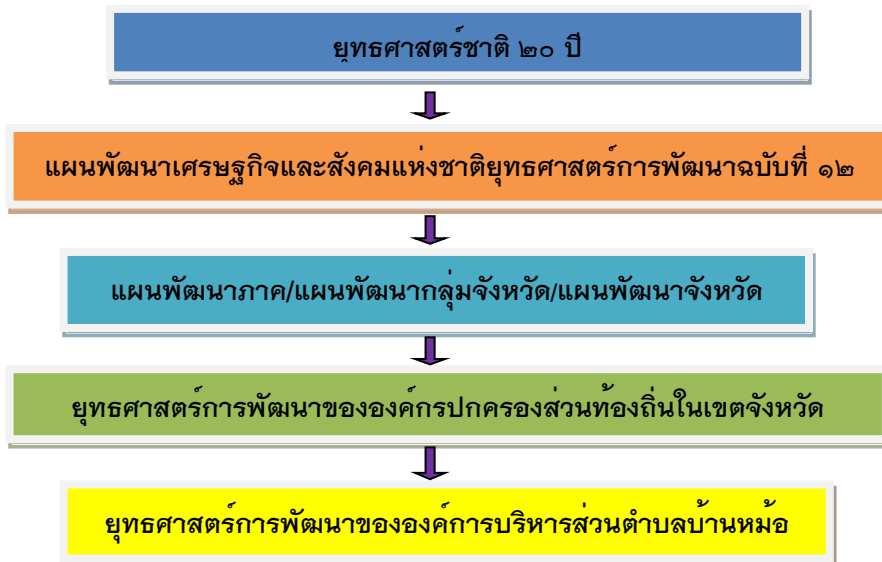
๑๐) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

๑๑) แผนงานการเกษตร

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand) และTrend ปัจจุบันและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี เป็นแผนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะใช้แผนเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยนำโครงการ/กิจกรรม จากแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อมีภารกิจสำคัญในการปฏิบัติงานเพื่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นและการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่สร้างกระบวนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายประการ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อจึงมีบทบาทอำนาจหน้าที่อย่างกว้างขวาง โดยมีเพียงจะมีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานแก่ประชาชนในท้องถิ่นเท่านั้นแต่ยังขยายบทบาทหน้าที่ออกไปรวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นด้วย และเป็นองค์กรที่เปิดให้ประชาคมท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารและการตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพิ่มมากขึ้น ด้วยภารกิจที่มีมากขึ้นจึงมีความจำเป็นในการใช้ทรัพยากรรายได้ ทั้งที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง และรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความโปร่งใสมากที่สุด การวางแผนถือเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว โดยใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสม และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องวางแผนการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นให้คุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต มีการปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่กำหนดให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในช่วงเวลาที่กำหนด มาตรการควบคุมติดตาม วัดและประเมินผล โดยการบริหารจัดการตามแผน แผนงาน โครงการนั้น จะต้องเป็นการบริหารจัดการที่ดี มีความโปร่งใส และพร้อมที่จะให้มีการตรวจสอบทั้งโดยหน่วยงานของรัฐและประชาคม

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค)

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<p>๑. มีการกำหนดโครงสร้างแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน และมีการมอบหมายงานตามสายบังคับบัญชา</p> <p>๒. บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ และมีความรับผิดชอบในหน้าที่</p> <p>๓. ทำงานโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา</p> <p>๔. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล มีความเสียสละสามารถนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จและสามารถแก้ไขปัญหาในพื้นที่ได้ครอบคลุม</p> <p>๕. หน่วยงานมีความเป็นอิสระในการบริหารงาน ทำให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการ</p> <p>๖. มีการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตที่เหมาะสม และแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน</p> <p>๗. มีการประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น และหน่วยงานราชการอื่นในการปฏิบัติงาน</p>	<p>๑. บุคลากรขาดการฝึกอบรมทักษะเฉพาะด้านอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๒. การประสานงานและการบูรณาการระหว่างหน่วยงานภายในยังขาดประสิทธิภาพ</p> <p>๓. ความไม่พร้อม ไม่เข้าใจในการรับการถ่ายโอนภารกิจ ซึ่งมีความสับสนยุ่งยาก</p> <p>๔. ข้อจำกัดด้านกฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ</p> <p>๕. งบประมาณมีจำนวนจำกัดในการเร่งพัฒนา</p> <p>๖. อุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ ยังไม่เพียงพอต่อความจำเป็นและความต้องการ</p> <p>๗. ประชาชนขาดความรู้ทางด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการประกอบอาชีพ</p> <p>๘. ประชาชนยังขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>๙. ขาดการจัดทำฐานข้อมูลที่ดีในการพัฒนาและเชื่อมโยงเครือข่ายระหว่างองค์กรท้องถิ่นและหน่วยงาน</p>
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
<p>๑. รัฐบาลมีนโยบายในการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านบุคลากร งบประมาณ โครงการ/งานของส่วนราชการอื่นมาให้ อบต. ดำเนินการแทน ตาม พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ.๒๕๔๒</p> <p>๒. นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริม สนับสนุน และแก้ไขปัญหา ตลอดจนพัฒนาในด้านต่าง ๆ</p> <p>๓. นโยบายการปฏิรูปทางการเมืองของรัฐบาล ทำให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการของท้องถิ่นได้รับการยอมรับมากขึ้น</p> <p>๔. การเดินทางสะดวกเนื่องจากอยู่ไม่ไกลจากตัวจังหวัด สามารถติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่นได้สะดวก</p> <p>๕. มีทรัพยากรธรรมชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สามารถพัฒนาให้เกิดเป็นรายได้ในอนาคต</p> <p>๖. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีส่งผลให้สังคมมีการพัฒนา ทำให้การบริหารและการบริการ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเป็นไปอย่างรวดเร็ว</p>	<p>๑. การเกิดโรคอุบัติใหม่ การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา COVID-๑๙ ซึ่งส่งผลกระทบต่อขั้นวิกฤตเป็นวงกว้าง</p> <p>๒. รัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการพัฒนาประเทศบ่อย ส่งผลให้ท้องถิ่นต้องมีการปรับเปลี่ยนนโยบายตามไปด้วย</p> <p>๓. การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ภูมิอากาศเกิดภัยธรรมชาติ ส่งผลให้ผลผลิตของประชาชนได้รับความเสียหาย</p> <p>๔. การเมืองเข้ามามีบทบาทและแทรกแซงการบริหารภายใน</p> <p>๕. ปัญหาการเมืองระดับประเทศยังไม่เสถียรภาพ ยังมีการเปลี่ยนแปลง ทำให้นโยบายและการพัฒนาไม่ชัดเจน</p> <p>๖. ขั้นตอนและวิธีการถ่ายโอนภารกิจที่มีความยุ่งยากซับซ้อน ทำให้เกิดความสับสนในการนำไปปฏิบัติ</p>

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง บริบทภายใน

ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๘๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยายฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร็วขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๕๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำทางสังคมในประเทศไทยนั้นเป็นปัญหาเรื้อรังที่เกิดขึ้นมาอย่างยาวนาน และเมื่อมีการระบาดของโควิด-๑๙ ขึ้นก็ยิ่งเพิ่มความเหลื่อมล้ำทางสังคมขึ้นไปอีกอย่างมาก โดยเฉพาะกลุ่มคนจนหรือกลุ่มเปราะบางทางสังคม จะได้รับผลกระทบมากที่สุด เพราะขาดรายได้เนื่องจากมาตรการ Lock down จึงไม่สามารถทำงานรายวันได้ รวมทั้งการปิดตัวของธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลาง และการสร้างชีวิต New Normal หลังจาก การระบาดของโควิด-๑๙ ยิ่งตอกย้ำความเหลื่อมล้ำทางสังคมในหลากหลายมิติเพิ่มมากขึ้น เช่น การประกอบอาชีพ รายได้ สุขภาพและการศึกษา อย่างไรก็ตามวิกฤตครั้งนี้อาจเป็นโอกาสที่ดีทำให้ประชาชนสังคมได้ตระหนักถึง ความสำคัญของความเหลื่อมล้ำมากขึ้น และมองเห็นช่องว่างของระบบสวัสดิการของรัฐในกลุ่มนี้มากขึ้น ส่งผลให้ เกิดการเปลี่ยนแปลงนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม เพื่อบรรลุ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในช่วง ๕ ปี ต่อจากนี้ไปให้ ลุล่วงไปได้

ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่นั้นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะ เพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชั่นทั้ง การคอร์รัปชั่นขนาดใหญ่และคอร์รัปชั่นภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อ รายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

บริบทภายนอก

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็น ศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้ว ค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้าย แรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาส อย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พัก อาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่ พัฒนาแล้ว

การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิต และการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็น รูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการ ผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจ พิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจน การปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและ สิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้ แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่ สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความ

ได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาคในระยะต่อไป

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตรายการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการส่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้นอุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อ ซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นขจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วน

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาด้านการคมนาคมและระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และแหล่งน้ำ	การเศรษฐกิจ การเศรษฐกิจ	อุตสาหกรรมและการโยธา การเกษตร	กองช่าง กองช่าง	
๒	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	บริการชุมชนและสังคม บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	สร้างความเข้มแข็งของชุมชน การศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ การเกษตร	กองสวัสดิการ สำนักปลัด กองการศึกษาฯ	
๓	การพัฒนาด้านสังคม	บริหารทั่วไป บริการชุมชนและสังคม	การรักษาความสงบภายใน สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักงานปลัด/ กองสาธารณสุขฯ กองสวัสดิการ/ สำนักปลัด	
๔	การพัฒนาด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม	บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	สาธารณสุข เคหะและชุมชน การศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ การเกษตร	กองสาธารณสุขฯ กองสาธารณสุขฯ กองการศึกษาฯ กองสาธารณสุขฯ	
๕	การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ	บริหารงานทั่วไป บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	บริหารงานทั่วไป สร้างความเข้มแข็งของชุมชน การศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ อุตสาหกรรมและการโยธา	สำนักปลัด/ กองคลัง สำนักปลัด สำนักปลัด/ กองช่าง สำนักปลัด/ กองช่าง	

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๖	การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม	บริการชุมชนและสังคม	การศึกษา การศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ	กองการศึกษาฯ กองการศึกษาฯ/ สำนักปลัด/	

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการคมนาคมและระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และแหล่งน้ำ												
๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๘	๒๓,๖๗๘,๕๐๐	๘	๑๐,๕๒๑,๐๐๐	๓	๔,๒๖๓,๕๐๐	๔	๒,๓๔๕,๐๐๐	๒	๑,๐๕๐,๐๐๐	๒๓	๔๐,๘๖๘,๐๐๐
๑.๒ แผนงานการเกษตร	๑	๒๕๐,๐๐๐	๑	๒๕๐,๐๐๐	๑	๒๕๐,๐๐๐	๑	๒๕๐,๐๐๐	๑	๒๕๐,๐๐๐	๕	๑,๐๐๐,๐๐๐
รวม	๙	๒๓,๙๒๘,๕๐๐	๙	๑๐,๗๗๑,๐๐๐	๔	๔,๕๑๓,๕๐๐	๕	๒,๕๙๕,๐๐๐	๓	๑,๓๐๐,๐๐๐	๒๗	๔๑,๘๖๘,๐๐๐
๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ												
๒.๑ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๕	๒๐๐,๐๐๐
๒.๒ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	๑	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐	๑	๑๐๐,๐๐๐	๕	๕๐๐,๐๐๐
๒.๓ แผนงานการเกษตร	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๕	๒๕๐,๐๐๐
รวม	๓	๒๐๐,๐๐๐	๓	๒๐๐,๐๐๐	๓	๒๐๐,๐๐๐	๓	๒๐๐,๐๐๐	๓	๒๐๐,๐๐๐	๑๔	๙๕๐,๐๐๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม												
๓.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน	๕	๔,๑๐๐,๐๐๐	๕	๓,๗๘๐,๐๐๐	๕	๓,๗๘๐,๐๐๐	๓	๑๘๐,๐๐๐	๔	๓,๔๘๐,๐๐๐	๒๒	๑๕,๓๒๐,๐๐๐
๓.๒ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๔	๔๐๐,๐๐๐	๔	๓๑๐,๐๐๐	๔	๓๑๐,๐๐๐	๔	๓๑๐,๐๐๐	๔	๓๑๐,๐๐๐	๒๐	๑,๖๔๐,๐๐๐
รวม	๙	๔,๕๐๐,๐๐๐	๙	๔,๐๙๐,๐๐๐	๙	๔,๐๙๐,๐๐๐	๗	๔๙๐,๐๐๐	๘	๓,๗๙๐,๐๐๐	๔๒	๑๖,๙๖๐,๐๐๐
๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม												
๔.๑ แผนงานสาธารณสุข	๘	๓,๕๙๗,๖๐๐	๘	๓,๕๙๗,๖๐๐	๘	๓,๕๙๗,๖๐๐	๘	๓,๕๙๗,๖๐๐	๘	๓,๕๙๗,๖๐๐	๔๐	๑๗,๙๘๘,๐๐๐
๔.๒ แผนงานเคหะและชุมชน	๔	๒,๒๒๒,๐๐๐	๔	๒,๒๒๒,๐๐๐	๔	๒,๒๒๒,๐๐๐	๔	๒,๒๒๒,๐๐๐	๔	๒,๒๒๒,๐๐๐	๒๐	๑๑,๑๑๐,๐๐๐
๔.๓ แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	๓	๔๒๐,๐๐๐	๓	๔๒๐,๐๐๐	๓	๔๒๐,๐๐๐	๓	๔๒๐,๐๐๐	๓	๔๒๐,๐๐๐	๑๕	๒,๑๐๐,๐๐๐
รวม	๑๕	๖,๒๓๙,๖๐๐	๑๕	๖,๒๓๙,๖๐๐	๑๕	๖,๒๓๙,๖๐๐	๑๕	๖,๒๓๙,๖๐๐	๑๕	๖,๒๓๙,๖๐๐	๗๕	๓๑,๑๘๘,๐๐๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ												
๕.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป	๘	๑,๘๙๙,๕๐๐	๗	๑,๕๙๙,๕๐๐	๗	๑,๕๒๙,๕๐๐	๗	๑,๕๒๙,๕๐๐	๗	๑,๕๑๙,๕๐๐	๓๖	๘,๐๗๗,๕๐๐
๕.๒ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๒	๘๐,๐๐๐	๒	๘๐,๐๐๐	๒	๘๐,๐๐๐	๒	๘๐,๐๐๐	๒	๘๐,๐๐๐	๑๐	๔๐๐,๐๐๐
๕.๓ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	๑	๓๐๐,๐๐๐	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-	๑	๓๐๐,๐๐๐
๕.๔ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๓	๑,๐๐๐,๐๐๐	๒	๘๐๐,๐๐๐	๒	๘๐๐,๐๐๐	๑	๓๐๐,๐๐๐	๑	๓๐๐,๐๐๐	๙	๓,๒๐๐,๐๐๐
รวม	๑๔	๓,๒๗๙,๕๐๐	๑๑	๒,๔๗๙,๕๐๐	๑๑	๒,๔๐๙,๕๐๐	๑๐	๑,๙๐๙,๕๐๐	๑๐	๑,๘๙๙,๕๐๐	๕๖	๑๑,๙๗๗,๕๐๐
๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม												
๖.๑ แผนงานการศึกษา	๗	๘๑๐,๐๐๐	๗	๘๑๐,๐๐๐	๗	๘๑๐,๐๐๐	๗	๘๑๐,๐๐๐	๘	๑,๔๓๐,๐๐๐	๓๖	๔,๖๗๐,๐๐๐
๖.๒ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	๑๐	๖๒๕,๐๐๐	๑๐	๖๒๕,๐๐๐	๑๐	๖๒๕,๐๐๐	๑๐	๖๒๕,๐๐๐	๑๐	๖๒๕,๐๐๐	๕๐	๓,๑๒๕,๐๐๐
รวม	๑๗	๑,๔๓๕,๐๐๐	๑๗	๑,๔๓๕,๐๐๐	๑๗	๑,๔๓๕,๐๐๐	๑๗	๑,๔๓๕,๐๐๐	๑๘	๒,๐๕๕,๐๐๐	๘๖	๗,๗๙๕,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๖๗	๓๙,๕๘๒,๖๐๐	๖๔	๒๕,๒๑๕,๑๐๐	๕๙	๑๘,๘๘๗,๖๐๐	๕๗	๑๒,๘๖๙,๑๐๐	๕๗	๑๕,๕๘๔,๑๐๐	๓๐๐	๑๑๐,๖๘๘,๕๐๐

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา ที่นำมาจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนชุมชน
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

แบบ ผ.๐๑/๑

	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวน โครงการ	งบประมาณ (บาท)
โครงการพัฒนาที่นำมาจาก แผนพัฒนาหมู่บ้านและแผนพัฒนา ชุมชน												
รวมทั้งสิ้น	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

(จัดทำโดย สำนักปลัด อบต.บ้านหม้อ “งานนโยบายและแผน” แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) หน้า ๖๖

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจแบบครบวงจร จากฐานการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว และการเกษตร สู่ความมั่นคงยั่งยืน ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการคมนาคมและระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และแหล่งน้ำ

➤ แผนงานอุสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	ก่อสร้างบันไดลงทำน้ำ ชอยบ้านหม้อ ๙ หมู่ที่ ๑	เพื่อให้ประชาชนมี ความสะดวกและ ปลอดภัย	ก่อสร้างบันไดลงทำน้ำ ตามแบบที่ อบต. กำหนด	-	-	-	๙๐,๐๐๐	-	๑ แห่ง	ประชาชนมี ความสะดวก และปลอดภัย	กองช่าง
๒	ก่อสร้างวางท่อระบายน้ำเลียบ ถนนสมานประชากิจ ตั้งแต่ชอย บ้านผู้ใหญ่กุล จนสุดเขตหมู่ที่ ๑	เพื่อป้องกันน้ำ ท่วมขังและ ระบายน้ำในพื้นที่	วางท่อระบายน้ำขนาด ๐.๘๐ ม. พร้อมบ่อ พักระยะทาง ๒๕๐ ม. ตามแบบ อบต. กำหนด	-	๗๕๐,๐๐๐	-	-	-	๒๕๐ ม.	สามารถ ป้องกันน้ำท่วม ขังและระบาย น้ำในพื้นที่ได้	กองช่าง
๓	วางท่อระบายน้ำ ชอยบ้านหม้อ ๒-๓ หมู่ที่ ๒, ๓	เพื่อป้องกันน้ำ ท่วมขังและ ระบายน้ำในพื้นที่	วางท่อขนาด ๑๐.๔๐ ม. พร้อมบ่อพัก ระยะทาง ๓๑๕.๐๐ ม.	๖๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	๓๑๕ ม.	สามารถ ป้องกันน้ำท่วม ขังและระบาย น้ำในพื้นที่ได้	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	ก่อสร้างถนน คสล. ซอยนกเอี้ยง (สระพัง) หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	ขนาดกว้าง ๔.๐๐ ม. ระยะทาง ๑๙๕ ม.	๒๔๘,๕๐๐	-	-	-	-	๑๙๕ ม.	ประชาชนมีความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๕	อุดหนุนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาเพชรบุรี เพื่อขยายเขตไฟฟ้า ซอยบ้านลุงเชื้อ หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก	อุดหนุนการไฟฟ้าเพื่อขยายเขตไฟฟ้า	-	๙๐,๐๐๐	-	-	-	๑ แห่ง	ประชาชนได้รับความสะดวก	กองช่าง
๖	ก่อสร้างถนน คสล. ซอยบ้านผู้พันแป๊ะ-สะพานที่ ๘ (ร้านมะพร้าว)	เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	กว้าง ๔ ม. ระยะทาง ๙๔๓ ม. พร้อมวางท่อระบายน้ำขนาด ๐.๖๐ ม. ระยะทาง ๔๕๓ ม.	-	๓,๕๗๘,๐๐๐	-	-	-	๙๔๓ ม.	ประชาชนมีความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗	ก่อสร้างถนน คสล.พร้อมวางท่อระบายน้ำ ซอยชลประทาน ๖ หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	ถนน คสล. ขนาดกว้างเฉลี่ย ๕.๐๐-๗.๐๐ ม. ระยะทาง ๑,๑๙๖.๐๐ ม. พร้อมวางท่อระบายน้ำพร้อมบ่อพัก	๘,๖๘๐,๐๐๐	-	-	-	-	๑,๑๙๖ ม.	ประชาชนมีความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๘	อุดหนุนการประปาส่วนภูมิภาคสาขาเพชรบุรี เพื่อขยายเขตประปา ซอยกุฎี หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก	อุดหนุนการประปาส่วนภูมิภาคสาขาเพชรบุรี	๒๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	๑ แห่ง	ประชาชนได้รับความสะดวก	กองช่าง/ การประปาฯ
๙	ปรับปรุงถนน พร้อมวางท่อระบายน้ำ ซอยราชเกษม ๒ หมู่ ๓	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก	ขนาดกว้าง ๖.๐๐ ม. ระยะทาง ๒๐๕.๐๐ ม. พร้อมวางท่อระบายน้ำ ๐.๘๐ ม. พร้อมบ่อพัก	-	๑,๐๕๐,๐๐๐	-	-	-	๒๐๕ ม.	ประชาชนได้รับความสะดวก	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๐	ปรับปรุงถนนและท่อระบายน้ำ ซอยหลุมดิน หมู่ที่ ๔	เพื่อให้ประชาชนมี ความสะดวก ปลอดภัย ในการสัญจร	ถนน คสล.กว้างเฉลี่ย ๒.๕๐-๗.๓๕ ม. ระยะทางรวม๑,๐๘๕ ม. พร้อมวางท่อ ระบายน้ำและบ่อพัก	๖,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๑,๐๘๕ ม.	ประชาชนมี ความสะดวก ปลอดภัยในการ สัญจร	กองช่าง
๑๑	ปรับปรุงถนนและท่อระบายน้ำ ซอยบัวเพชร หมู่ที่ ๔	เพื่อให้ประชาชนมี ความสะดวก ปลอดภัย ในการสัญจร	ถนน คสล.กว้างเฉลี่ย ๔.๕๐-๗.๐๐ ม. ระยะทางรวม ๗๓๕ ม. พร้อมวางท่อระบาย น้ำและบ่อพัก	๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๗๓๕ ม.	ประชาชนมี ความสะดวก ปลอดภัยในการ สัญจร	กองช่าง
๑๒	ปรับปรุงถนน คสล.ซอยเทพทิศ หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ประชาชนมี ความสะดวก ปลอดภัย ในการสัญจร	ขนาดกว้าง ๖.๐๐ เมตร ระยะทาง ๓๑๕.๐๐ เมตร	-	๙๘๕,๐๐๐	-	-	-	๓๑๕ ม.	ประชาชนมี ความสะดวก ปลอดภัยในการ สัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๓	ก่อสร้างถนน คสล. พร้อมวางท่อระบายน้ำ ซอยชลประทานอุทิศ หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	ขนาดกว้างเฉลี่ย ๖.๕๐-๗.๐๐ ม. ระยะทาง ๓๔๗.๐๐ ม. ตามแบบแปลนที่ อบต.บ้านหม้อ กำหนด	-	๒,๔๕๐,๐๐๐	-	-	-	๓๔๗ ม.	ประชาชนมีความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง/ กรมส่งเสริมฯ
๑๔	จัดทำพื้นที่เส้นทางออกกำลังกาย ถนนเลียบบคลองสุเอช หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก	ขนาดกว้าง ๒.๐๐ ม. ระยะทาง ๘๘๐.๐๐ ม.	-	๘๕๐,๐๐๐	-	-	-	๘๘๐ ม.	ประชาชนได้รับความสะดวก	กองช่าง
๑๕	ปรับปรุงถนน คสล. ซอยชลประทาน ๒ (โรงเห็ด) หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	ถนน คสล. ขนาดกว้าง ๔.๐๐ ม. ระยะทาง ๔๔๐.๐๐ ม.	๙๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๔๔๐ ม.	ประชาชนมีความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง
๑๖	ปรับปรุงถนน คสล. ประชาอุทิศ (ป่าพร) หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	ถนน คสล. ขนาดกว้าง ๕.๐๐ ม. ระยะทาง ๑๗๕.๐๐ ม.	-	-	๒,๑๖๕,๐๐๐	-	-	๑๗๕ ม.	ประชาชนมีความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๗	ปรับปรุงถนน คสล. ซอยเพชรภิรมย์วิลล์ หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ประชาชนมี ความสะดวก ปลอดภัย ในการสัญจร	ถนน คสล. ขนาดกว้าง ๖.๐๐ ม. ระยะทาง ๖๑๙.๐๐ ม.	๑,๙๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	๖๑๙ ม.	ประชาชนมี ความสะดวก ปลอดภัยในการ สัญจร	กองช่าง
๑๘	ปรับปรุงถนน คสล.ซอยภัทรเพชร หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ประชาชนมี ความสะดวก ปลอดภัย ในการสัญจร	ถนน คสล. ขนาดกว้าง ๖.๐๐ ม. ระยะทาง ๕๐๘.๐๐ ม.	-	-	-	#####	-	๕๐๘ ม.	ประชาชนมี ความสะดวก ปลอดภัยในการ สัญจร	กองช่าง
๑๙	ก่อสร้างบันไดลงทำน้ำ ซอยบ้านคุณเกรียงไกร หมู่ที่ ๓	เพื่อให้ประชาชน ได้รับความ สะดวกและ ปลอดภัย	ก่อสร้างบันไดลงทำน้ำ ตามแบบที่ อบต. บ้านหม้อกำหนด	-	-	-	๘๕,๐๐๐	-	๑ แห่ง	ประชาชน ได้รับความ สะดวกและ ปลอดภัย	กองช่าง
๒๐	ก่อสร้างถนน คสล. ตั้งแต่ซอย บันไดอิฐ ๙ - สะพานหมู่บ้าน ฉวีริยา หมู่ที่ ๕	เพื่อให้ประชาชน ได้รับความ สะดวกและ ปลอดภัย	กว้าง ๔.๐๐ ม. ระยะทาง ๓๑๐.๐๐ ม.	-	๗๖๘,๐๐๐	-	-	-	๓๑๐ ม.	ประชาชน ได้รับความ สะดวกและ ปลอดภัย	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๑	ปรับปรุงถนนลาดยาง หมู่บ้าน ส.ปัทมา หมู่ที่ ๖ ระยะที่ ๒	เพื่อให้ประชาชน ได้รับความ สะดวกและ ปลอดภัย	ขนาดกว้างเฉลี่ย ๘.๐๐-๑๐.๐๐ ม. ระยะทาง ๓๘๗.๐๐ ม.	-	-	#####	-	-	๓๘๗ ม.	ประชาชน ได้รับความ สะดวกและ ปลอดภัย	กองช่าง
๒๒	โครงการก่อสร้างรางระบายน้ำ ซอยบ้านลุงเชื้อ หมู่ที่ ๓	เพื่อป้องกันน้ำ ท่วมขังและ ระบายน้ำในพื้นที่	ระยะทาง ๒๒๐.๐๐ ม	-	-	-	๕๒๐,๐๐๐	-	๑ แห่ง	สามารถ ป้องกันน้ำท่วม ขังและระบาย น้ำในพื้นที่ได้	กองช่าง
๒๓	โครงการปรับปรุงผิวจราจร ซอยถ้ำหว้า หมู่ที่ ๕	เพื่อให้ประชาชน ได้รับความ สะดวกและ ปลอดภัย	ปรับปรุงผิวจราจร กว้างเฉลี่ย ๖.๐๐ ม. ระยะทาง ๒๐๐ ม.	-	-	๔๙๘,๕๐๐	-	-	๑ เส้น	ประชาชน ได้รับความ สะดวกและ ปลอดภัย	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๔	ปรับปรุงถนน พร้อมวางท่อระบายน้ำ ซอยราชเกษม ๒ หมู่ ๓	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกและปลอดภัย	ขนาดกว้าง ๖.๐๐ ม. ระยะทาง ๒๐๕.๐๐ ม. พร้อมวางท่อระบายน้ำ ๐.๘๐ ม. พร้อมบ่อพัก	-	-	-	-	๑,๐๕๐,๐๐๐	๑ เส้น	ประชาชนได้รับความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
รวม๒๔.....โครงการ	-	-	๒๓,๖๗๘,๕๐๐	๑๐,๕๒๑,๐๐๐	๔,๒๖๓,๕๐๐	๒,๓๔๕,๐๐๐	๑,๐๕๐,๐๐๐	-	-	-

(จัดทำโดย สำนักปลัด อบต.บ้านหม้อ “งานนโยบายและแผน” แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) หน้า ๗๔

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๕ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการคมนาคมและระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และแหล่งน้ำ

➤แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการขุดลอกคลองและทางระบายน้ำภายในเขตพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ	เพื่อให้ประชาชนมีน้ำในการทำเกษตรและอุปโภคบริโภคและเป็นทางระบายน้ำในฤดูน้ำหลาก	พื้นที่หมู่ที่ ๑ - ๖	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๖ หมู่บ้าน	ประชาชนมีน้ำในการทำเกษตรกรรมและการระบายน้ำในฤดูน้ำหลากเป็นไปด้วยความสะดวก	กองโยธา
รวม๑.....โครงการ	-	-	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	-	-	-

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

แบบ ผ.๐๒

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจแบบครบวงจร จากฐานการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว และการเกษตร สู่ความมั่นคงยั่งยืน ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๔ การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม เศรษฐกิจพอเพียง และการท่องเที่ยว

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

➤ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน	เพื่อส่งเสริมความรู้ให้ประชาชนพึ่งตนเอง สร้างโอกาสและทางเลือกในการประกอบอาชีพเป็นการเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายในครัวเรือน	ประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๑ โครงการ	ประชาชนในพื้นที่มีความรู้และทักษะด้านอาชีพสามารถพึ่งตนเองเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายในครัวเรือน	กองสวัสดิการฯ
รวม๑.....โครงการ	-	-	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	-	-	-

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจแบบครบวงจร จากฐานการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว และการเกษตร สู่ความมั่นคงยั่งยืน ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

๔ การพัฒนาแบบมีส่วนร่วมสู่เมืองสร้างสรรค์ระดับสากล ด้วยทุนทางศิลปะ วัฒนธรรม การท่องเที่ยวบนฐานทรัพยากร อัตลักษณ์ของท้องถิ่น และศักยภาพของพื้นที่

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๔ การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม เศรษฐกิจพอเพียง และการท่องเที่ยว

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

➤ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน	เพื่อพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวิถีชุมชน	ประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑ โครงการ	ชุมชนได้รับพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวิถีชุมชน มีการพัฒนาชุมชนทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม	สำนักงานปลัด (งาน ประชาสัมพันธ์)
รวม๑.....โครงการ	-	-	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	-	-	-

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจแบบครบวงจร จากฐานการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว และการเกษตร สู่ความมั่นคงยั่งยืน ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๔ การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม เศรษฐกิจพอเพียง และการท่องเที่ยว

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

➤ แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการเกษตรปลอดภัย ห่วงไกล โรค	เพื่อให้ประชาชน ปลูกพืชไร้สารเคมี ไว้บริโภคใน ครัวเรือน นำไปสู่ การมีสุขภาพที่ดี ห่างไกลจาก โรคร้ายต่าง ๆ	ประชาชนในตำบล บ้านหม้อ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมอบรม ร้อยละ ๗๐ ปลูกพืชไร้ สารเคมีไว้ รับประทานใน ครัวเรือน	ประชาชนมี สุขภาพที่ดีจาก การบริโภคพืช ที่ปลอดสารเคมี	กองการศึกษาฯ
รวม๑.....โครงการ	-	-	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	-	-	-

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การส่งเสริมความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ด้วยต้นทุนทางสังคม ประชาชนพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ด้วยศาสตร์พระราชา

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๓ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม

➤ แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับ สาธารณภัย	เพื่อให้ประชาชน มีความรู้ความ เข้าใจด้านการ ป้องกันภัยและ ระงับภัยต่าง ๆ สามารถแก้ปัญหา เฉพาะหน้าได้เมื่อ เกิดภัย	ประชาชนในตำบล บ้านหม้อ	๕๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วม อบรมร้อยละ ๖๐ ได้รับความรู้ เกี่ยวกับภัย ต่างๆ สามารถ แก้ปัญหา เฉพาะหน้าได้ เมื่อเกิดภัย	งานป้องกันฯ สำนักปลัด	

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒	โครงการฝึกอบรมจัดตั้งสมาชิก อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)	เพื่อให้เกิด เครือข่ายความ ร่วมมือภาค ประชาชนที่ เข้มแข็ง ในการ ป้องกันและ บรรเทาสาธารณ ภัย	ประชาชนในตำบล บ้านหม้อ	๑๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	ผู้เข้าร่วม อบรมร้อยละ ๖๐ มี ความรู้ ความเข้าใจ ในบทบาท หน้าที่ ภารกิจของ อปพร.	มีเครือข่าย ความร่วมมือ ภาคประชาชน ที่เข้มแข็ง	งานป้องกันฯ สำนักปลัด
๓	โครงการฝึกอบรมทบทวน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)	เพื่อเพิ่มศักยภาพ ของ อปพร.ใน ด้านการป้องกัน และบรรเทาสา ธารณภัย	อปพร. ตำบลบ้านหม้อ	-	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๖๐ ของผู้เข้า อบรมได้รับ ความรู้ เพิ่มทักษะ ในการ ปฏิบัติหน้าที่	สมาชิก อปพร. มีศักยภาพใน การปฏิบัติหน้าที่	งานป้องกันฯ สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	อุดหนุนสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ที่ ๓ สาขาเพชรบุรี โครงการ ควบคุมประชากรลิงแสมในเขต พื้นที่ตำบลบ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี	เพื่อควบคุมการ ขยายตัวของ ประชากรลิงใน พื้นที่ให้อยู่ในจุดที่ เหมาะสม และ ลดผลกระทบ จากการลบกวน ของลิงต่อชุมชน และประชาชนใน พื้นที่	ดำเนินการดักจับ ทำหมันลิง พร้อมสุ่ม ตัวอย่างเลือดตรวจ วิเคราะห์โรค	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๕๐-๑๐๐ ตัว/ปี	ลดจำนวน ประชากรลิง และลดปัญหา ความ เดือดร้อนจาก การรบกวน ของลิง	กองสาธารณสุขฯ/ สำนักบริหาร พื้นที่อนุรักษ์ที่ ๓ สาขาเพชรบุรี
๕	โครงการปรับปรุงระบบ กล้องโทรทัศน์วงจรปิด cctv	เพื่อปรับปรุง ระบบให้ทันสมัย และสามารถ เชื่อมโยงกับระบบ เดิมได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	ปรับปรุงระบบกล้อง cctv ของ อบต.	๕๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	-	-	๑ โครงการ	มีระบบกล้อง cctv ที่สามารถ เชื่อมโยงระบบ ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	งานป้องกันฯ สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖	โครงการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ด้วยระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV System)	เพื่อยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยว	พื้นที่ตำบลบ้านหม้อ	๓,๒๐๐,๐๐๐	๓,๒๐๐,๐๐๐	๓,๓๐๐,๐๐๐	-	๓,๓๐๐,๐๐๐	๑ โครงการ	สามารถยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยวได้	งานป้องกันฯ สำนักปลัด/ กรมส่งเสริมฯ
รวม๖.....โครงการ	-	-	๔,๑๐๐,๐๐๐	๓,๗๘๐,๐๐๐	๓,๗๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๓,๔๘๐,๐๐๐	-	-	-

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ด้วยต้นทุนทางสังคม ประชาชนพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ด้วยศาสตร์พระราช

แบบ ผ.๐๒

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๒ การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม

➢ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ	เพื่อพัฒนา คุณภาพชีวิตและ ส่งเสริมอาชีพ ผู้สูงอายุ	ผู้สูงอายุในพื้นที่ตำบล บ้านหม้อ	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑ โครงการ	ผู้สูงอายุมี จิตใจที่เบิก บานแจ่มใส มี สุขภาพจิตที่ดี	กองสวัสดิการฯ
๒	โครงการส่งเสริมคุณภาพชีวิตสตรี	เพื่อพัฒนา คุณภาพชีวิตและ ส่งเสริมอาชีพสตรี	กลุ่มสตรีในพื้นที่ตำบล บ้านหม้อ	๑๘๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๑ โครงการ	กลุ่มสตรีใน พื้นที่ตำบล บ้านหม้อมี คุณภาพชีวิตที่ ดีขึ้น	กองสวัสดิการฯ
๓	โครงการครอบครัวผาสุก	เพื่อให้สถาบัน ครอบครัว เกิดความเข้มแข็ง	ประชาชนในเขตพื้นที่ ตำบลบ้านหม้อ	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๑ โครงการ	สถาบัน ครอบครัว เกิดความ เข้มแข็ง	กองสวัสดิการฯ
๔	โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด	เพื่อป้องกันและ แก้ไขปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่	ผู้ติดยาเสพติดในพื้นที่ ตำบลบ้านหม้อ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	สามารถลด ปัญหา ยาเสพติดได้ ร้อยละ ๘๐	สามารถลด ปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่	งานป้องกันฯ สำนักปลัด
รวม๔.....โครงการ	-	-	๔๐๐,๐๐๐	๓๑๐,๐๐๐	๓๑๐,๐๐๐	๓๑๐,๐๐๐	๓๑๐,๐๐๐	-	-	-

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ด้วยต้นทุนทางสังคม ประชาชนพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ด้วยศาสตร์พระราช

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๒ การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

➤ แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการให้บริการด้านสาธารณสุข ของสถานีอนามัยที่ถ่ายทอดให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	เพื่อพัฒนาการให้บริการด้านสุขภาพ ให้กับประชาชนในตำบลบ้านหม้อ	ประชาชนในตำบลบ้านหม้อ	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	การบริการเกิดประสิทธิ ภาพร้อยละ ๘๐	การบริการด้านสุขภาพได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	กองสาธารณสุข (งบอนามัยถ่ายโอน)
๒	โครงการสัตว์ปลอดโรคคนปลอดภัยจากโรคพิษสุนัขบ้า	เพื่อเป็นการป้องกันและระงับโรคติดต่อที่อาจเกิดจากโรคพิษสุนัขบ้า	สุนัขและแมวในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	สามารถป้องกันและระงับโรคติดต่อในพื้นที่ได้ร้อยละ ๘๐	ลดการระบาดของโรคพิษสุนัขบ้า	กองสาธารณสุข
๓	อุดหนุนปศุสัตว์จังหวัดเพชรบุรีโครงการทำหมันสุนัข-แมว ในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ	เพื่อลดปัญหาความเดือดร้อนจากการรบกวนของสุนัข-แมวไม่มีเจ้าของ	ทำหมันสุนัข-แมว ในพื้นที่	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑ โครงการ	ลดปัญหาความเดือดร้อนที่เกิดจากสุนัข-แมวไม่มีเจ้าของในพื้นที่	กองสาธารณสุข/ปศุสัตว์จังหวัดเพชรบุรี

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการบริการทางการแพทย์ ฉุกเฉิน	เพื่อให้การบริการ ทางการแพทย์ ฉุกเฉินมีความ พร้อมในการรับส่ง ผู้ป่วย ฉุกเฉินได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง	เป็นศูนย์บริการที่ได้ มาตรฐาน	๕๕๐,๐๐๐	๕๕๐,๐๐๐	๕๕๐,๐๐๐	๕๕๐,๐๐๐	๕๕๐,๐๐๐	มีศูนย์ บริการที่ได้ มาตรฐาน	มีศูนย์บริการที่ ได้มาตรฐาน	กองสาธารณสุขฯ
๕	โครงการดูแลสุขภาพประชาชน โดยผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์	เพื่อให้บริการ ประชาชนด้าน การดูแลสุขภาพ และการ รักษาพยาบาล โดยผู้เชี่ยวชาญ	บุคลากรด้านการ รักษาพยาบาล	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	ประชาชน ร้อยละ ๕๐ ได้รับการดูแล รักษาอย่าง ถูกต้อง	ประชาชนได้รับ การดูแลรักษา อย่างถูกต้อง โดยผู้เชี่ยวชาญ ทางการแพทย์	กองสาธารณสุขฯ
๖	อุดหนุนคณะกรรมการหมู่บ้าน โครงการตามพระราชดำริด้าน สาธารณสุข	เพื่อดำเนินงาน ตามแนวทาง โครงการ พระราชดำริด้าน สาธารณสุข	คณะกรรมการหมู่บ้าน จำนวน ๖ หมู่บ้าน	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๖ หมู่บ้าน	คณะกรรมการ หมู่บ้านได้รับ งบประมาณใน การดำเนินงาน ตามแนวทาง โครงการ พระราชดำริด้าน สาธารณสุข	คณะกรรมการ หมู่บ้าน/กอง สาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗	โครงการพัฒนาคุณภาพการ ให้บริการด้านสาธารณสุข (งบอนามัยถ่ายโอน)	เพื่อให้บริการด้าน การรักษาพยาบาล การส่งเสริม สุขภาพการป้องกัน โรคและการฟื้นฟู สมรรถภาพให้เกิด ประสิทธิภาพและ คุณภาพมากขึ้น	ประชาชนในตำบล บ้านหม้อ	๑,๕๘๗,๖๐๐	๑,๕๘๗,๖๐๐	๑,๕๘๗,๖๐๐	๑,๕๘๗,๖๐๐	๑,๕๘๗,๖๐๐	ประสิทธิ ภาพการให้ บริการ	ประชาชนเข้าถึง ระบบบริการด้าน สาธารณสุข ครอบคลุมทุก ครัวเรือนและเป็น การยกระดับสถานี อนามัยไปสู่ โรงพยาบาลชุมชน	กองสาธารณสุขฯ
๘	โครงการป้องกันและควบคุม โรคติดต่อ	เพื่อป้องกันการเกิด โรคติดต่อของ ประชาชนในพื้นที่	ประชาชนในตำบล บ้านหม้อ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๔๐ ของ กลุ่มเป้าหมาย มีความรู้ ป้องกันตนจาก โรคติดต่อ	ประชาชนมีความรู้ และป้องกันตนเอง จากโรคติดต่อ	กองสาธารณสุขฯ
รวม๘.....โครงการ	-	-	๓,๕๙๗,๖๐๐	๓,๕๙๗,๖๐๐	๓,๕๙๗,๖๐๐	๓,๕๙๗,๖๐๐	๓,๕๙๗,๖๐๐	-	-	-

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๕ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

➤ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการชุมชนสะอาดสิ่งแวดล้อมสวยงาม	เพื่อพัฒนาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่	จัดให้มีบุคลากรทำความสะอาดถนน ปรับภูมิทัศน์ พัฒนาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	๑,๖๓๒,๐๐๐	๑,๖๓๒,๐๐๐	๑,๖๓๒,๐๐๐	๑,๖๓๒,๐๐๐	๑,๖๓๒,๐๐๐	๖ หมู่	มีการพัฒนาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่	กองสาธารณสุขฯ งานสิ่งแวดล้อม
๒	โครงการคัดแยกขยะเพื่อพัฒนาสังคม	เพื่อรณรงค์และส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่คัดแยกขยะ	ประชาชนในเขตตำบลบ้านหม้อ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๖ หมู่	ประชาชนในพื้นที่มีการคัดแยกขยะ	กองสาธารณสุขฯ
๓	โครงการจัดเก็บขยะเพื่อรักษาความสะอาดของชุมชน	เพื่อเป็นการรักษาความสะอาดของชุมชน	บุคลากรในการจัดเก็บขยะของ อบต.บ้านหม้อ	๕๔๐,๐๐๐	๕๔๐,๐๐๐	๕๔๐,๐๐๐	๕๔๐,๐๐๐	๕๔๐,๐๐๐	๑ โครงการ	ชุมชนมีความสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อย	กองสาธารณสุขฯ งานสิ่งแวดล้อม
รวม๓.....โครงการ	-	-	๒,๒๒๒,๐๐๐	๒,๒๒๒,๐๐๐	๒,๒๒๒,๐๐๐	๒,๒๒๒,๐๐๐	๒,๒๒๒,๐๐๐	-	-	-

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ด้วยต้นทุนทางสังคม ประชาชนพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ด้วยศาสตร์พระราชา

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๒ การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

➤ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการจัดการแข่งขันกีฬาชุมชนสัมพันธ์ ศูนย์กีฬาตำบลบ้านหม้อ	เพื่อส่งเสริมให้เด็กเยาวชน และประชาชนทั่วไปใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เชื่อมความรักความสามัคคีระหว่างชุมชน เสริมสร้างสุขภาพพลานามัยของประชาชน	ประชาชนในตำบลบ้านหม้อ	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	ประชาชนร้อยละ ๘๐ มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน	เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไปได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เชื่อมความรักความสามัคคีระหว่างชุมชน ประชาชนมีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง	กองการศึกษาฯ
๒	โครงการจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา ศูนย์กีฬาตำบลบ้านหม้อ	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้ออกกำลังกาย	ประชาชนในตำบลบ้านหม้อ	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๖ หมู่บ้าน	ประชาชนมีอุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานในการออกกำลังกาย	กองการศึกษาฯ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการเสริมทักษะกีฬา	เพื่อพัฒนาทักษะด้านกีฬา และส่งเสริมการออกกำลังกาย	เด็ก เยาวชน และประชาชนในตำบลบ้านหม้อ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	เด็ก เยาวชนที่เข้ารับการฝึก ร้อยละ ๘๐ มีทักษะด้านกีฬา และออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ	เด็ก และเยาวชนมีทักษะด้านกีฬา	กองการศึกษา
รวม๓.....โครงการ	-	-	๔๒๐,๐๐๐	๔๒๐,๐๐๐	๔๒๐,๐๐๐	๔๒๐,๐๐๐	๔๒๐,๐๐๐	-	-	-

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การส่งเสริมความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ด้วยต้นทุนทางสังคม ประชาชนพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ด้วยศาสตร์พระราชา
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๗ การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ดีในองค์กรและการมีส่วนร่วมของประชาชน
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ

➤ แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการพัฒนาบุคลากรเพื่อ ความสำเร็จขององค์กร	เพื่อให้พนักงาน ส่วนตำบล ใน อบต. มีศักยภาพ ในการทำงาน เพิ่มขึ้น	ผู้บริหาร และ พนักงานส่วนตำบล	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	ประสิทธิภาพการ ปฏิบัติงาน ของ บุคลากร	ผู้บริหารและ พนักงานส่วน ตำบล มี ศักยภาพใน การทำงาน เพิ่มขึ้น	สำนักปลัด
๒	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการ บริการ	เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพ บริการในพื้นที่	บุคลากรในหน่วยงาน	๒๘๘,๐๐๐	๒๘๘,๐๐๐	๒๘๘,๐๐๐	๒๘๘,๐๐๐	๒๘๘,๐๐๐	๑ โครงการ	ประชาชน ได้รับการ บริการที่มี ประสิทธิภาพ	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	อุดหนุนองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น โครงการบริหาร อำนาจการศูนย์ประสานการ ปฏิบัติการร่วมและอำนวยความสะดวก สะดวกของประชาชนขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	เพื่ออำนวยความสะดวก สะดวกและ ช่วยเหลือ ประชาชน ประสานงาน ระหว่างอปท.หรือ หน่วยงานอื่น ๆ ที่ เกี่ยวข้อง	อุดหนุนองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น โครงการ บริหารอำนาจการศูนย์ ประสานการปฏิบัติการ ร่วมและอำนวยความสะดวก สะดวกแก่ประชาชนของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	๑๑,๕๐๐	๑๑,๕๐๐	๑๑,๕๐๐	๑๑,๕๐๐	๑๑,๕๐๐	๑ โครงการ	มีศูนย์ประสาน การปฏิบัติการ ร่วมและอำนวยความสะดวก สะดวกแก่ ประชาชน	อปท. ในเขต อำเภอเมือง
๔	โครงการพัฒนาระบบแผนที่ภาษี	เพื่อพัฒนาระบบ แผนที่ภาษีและ เพิ่มประสิทธิภาพ ในการจัดเก็บ รายได้ของ อบต. ให้มีประสิทธิภาพ	ปรับปรุงข้อมูลแผนที่ ภาษีและทะเบียน ทรัพย์สินของผู้เสีย ภาษีในเขต อบต. และ ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๑ โครงการ	อบต.มีข้อมูล ระบบแผนที่ ภาษีที่ถูกต้อง ครบถ้วน	กองคลัง
๕	โครงการจัดทำฐานข้อมูลตำบล	เพื่อใช้เป็นข้อมูล ในการพัฒนาพื้นที่	พื้นที่ตำบลบ้านหม้อ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๑ โครงการ	มีข้อมูล ที่สามารถนำไป พัฒนาพื้นที่ได้ และเกิดความ สะดวกรวดเร็ว ในการ ปฏิบัติงาน	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖	โครงการสำรวจจัดเก็บข้อมูลที่ดิน และสิ่งปลูกสร้าง	เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไป ใช้ในการจัดเก็บ ภาษีที่ดินและสิ่ง ปลูกสร้าง และใช้ ในการเร่งรัด ติดตามการจัดเก็บ ภาษี	ข้อมูลที่ดินและสิ่ง ปลูกสร้างในพื้นที่ ตำบลบ้านหม้อ	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๑ โครงการ	อบต.มีข้อมูล ที่ดินและสิ่งปลูก สร้างเพื่อใช้ใน การจัดเก็บ และ เร่งรัดภาษี	กองคลัง
๗	โครงการปรับปรุงระบบหอ กระจายข่าว	เพื่อให้ประชาชน ในพื้นที่ได้รับข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ได้ ทั่วถึงและมี ประสิทธิภาพ	ปรับปรุงระบบหอ กระจายข่าวให้ได้ มาตรฐาน	๓๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๑ โครงการ	ประชาชนใน พื้นที่ได้รับข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ได้ทั่วถึง และมี ประสิทธิภาพ	งาน ปชส. สำนักปลัด
๘	โครงการจัดทำ Application อบต.บ้านหม้อ	เพื่อให้เกิดความ สะดวกคล่องตัวใน การให้บริการ ประชาชน	ประชาชนในตำบล บ้านหม้อ	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑ โครงการ	ประชาชนสามารถ เข้าถึงข้อมูล ข่าวสารได้อย่าง รวดเร็ว คล่องตัว	งาน ปชส. สำนักปลัด
รวม๘.....โครงการ	-	-	๑,๘๙๙,๕๐๐	๑,๕๙๙,๕๐๐	๑,๕๒๙,๕๐๐	๑,๕๒๙,๕๐๐	๑,๕๑๙,๕๐๐	-	-	-

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อยด้วยต้นทุนทางสังคม ประชาชนพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ด้วยศาสตร์พระราชา

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๗ การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ดีในองค์กรและการมีส่วนร่วมของประชาชน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ

➤ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการพัฒนาศักยภาพชุมชนสู่ การปรองดองสมานฉันท์	เพื่อรับฟังสภาพ ปัญหาของ ประชาชนใน ตำบลบ้านหม้อ เกิดความสามัคคี ลดปัญหาความ ขัดแย้งในพื้นที่	ประชาชนในตำบล บ้านหม้อ	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๑ โครงการ	สามารถนำ ข้อมูลมาใช้ เป็นแนวทาง การพัฒนา ตำบล และลด ความขัดแย้ง ของคนในพื้นที่	สำนักปลัด
๒	โครงการปกป้องเทิดทูนสถาบัน	เพื่อปกป้อง สถาบันสำคัญ ของชาติ ให้เป็นที่ ยึดเหนี่ยวจิตใจ ของคนไทย โดย คำนึงถึง ประโยชน์ของ ชาติมาก่อนส่วน ตนหรือพวกพ้อง	บุคลากรของ อบต. บ้านหม้อ ผู้นำท้องที่ และประชาชนในพื้นที่ ตำบลบ้านหม้อ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๑ โครงการ	ปกป้องสถาบัน สำคัญของชาติ ให้เป็นที่ยึด เหนี่ยวจิตใจของ คนไทย โดย คำนึงถึง ประโยชน์ของ ชาติมาก่อนส่วน ตนหรือพวกพ้อง	สำนักปลัด
รวม๒.....โครงการ	-	-	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	๘๐,๐๐๐	-	-	-

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจแบบครบวงจร จากฐานการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว และการเกษตร สู่ความมั่นคงยั่งยืน ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๔ การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม เศรษฐกิจพอเพียง และการท่องเที่ยว

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ

➤ แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการปรับปรุงและต่อเติมศาลา เหมืองทะเลโมน	เพื่อให้สามารถ รองรับประชาชน ที่มาใช้บริการ และท่องเที่ยว	ปรับปรุงต่อเติมศาลา เหมืองทะเลโมน ตาม แบบแปลนที่ อบต. บ้านหม้อ กำหนด	๓๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๑ โครงการ	สามารถ รองรับ ประชาชนที่มา ใช้บริการและ ท่องเที่ยว	สำนักปลัด, กองช่าง
รวม๑.....โครงการ	-	-	๓๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ด้วยต้นทุนทางสังคม ประชาชนพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ด้วยศาสตร์พระราชา

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๗ การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการที่ดีในองค์กรและการมีส่วนร่วมของประชาชน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ

➤ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการบริการสาธารณะ	เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการบริการ	บุคลากรในหน่วยงาน	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๑ โครงการ	ประชาชนได้รับการบริการที่มีประสิทธิภาพ	กองช่าง
๒	โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณที่ทำการ อบต.	เพื่อความสะอาด สวยงาม และเป็นระเบียบเรียบร้อยของสำนักงาน	จัดภูมิทัศน์บริเวณเสาธงและโดยรอบ ที่ทำการ อบต.บ้านหม้อ	๒๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๑ โครงการ	ภูมิทัศน์บริเวณเสาธงที่ทำการ อบต.บ้านหม้อ มีความสวยงาม เป็นระเบียบ	สำนักปลัด
๓	โครงการติดตั้งระบบผลิตไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์	เพื่อเป็นการลดการใช้พลังงานในพื้นที่	ติดตั้งระบบโซลาร์เซลล์ อาคารที่ทำการ	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	-	-	๑ โครงการ	สามารถลดการใช้พลังงานภายในพื้นที่ได้	กองสาธารณสุขฯ
รวม๓.....โครงการ	-	-	๑,๐๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	-	-	-

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
สำหรับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ด้วยต้นทุนทางสังคม ประชาชนพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ด้วยศาสตร์พระราชา

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๒ การพัฒนาด้านการส่งเสริมการศึกษาและคุณภาพชีวิต

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

➤ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการพัฒนาทักษะทางการศึกษา	เพื่อพัฒนาการศึกษาให้เด็กในพื้นที่และเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กในพื้นที่ได้รับโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกัน และรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคม	เด็กและเยาวชนในเขตตำบลบ้านหม้อ	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร้อยละ ๘๐ มีความพึงพอใจ	เด็กและเยาวชนในตำบลบ้านหม้อได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคม	กองการศึกษาฯ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒	โครงการค่ายเยาวชนภาคฤดูร้อน	เพื่อสร้าง ประสบการณ์ที่ดี และสร้างภาวะ ผู้นำให้กับเยาวชน	เด็กและเยาวชนใน พื้นที่ตำบลบ้านหม้อ	๑๗๐,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐	๑๗๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วม กิจกรรม ร้อยละ ๘๐ มี ความพึง พอใจ	เด็กและ เยาวชนได้รับ ประสบการณ์ ที่ดีและมีภาวะ ผู้นำเพิ่มขึ้น	กองการศึกษาฯ
๓	โครงการพัฒนาคุณภาพ ประชาชนเรียนรู้ตลอดชีวิต	เพื่อส่งเสริมและ เปิดโอกาสให้ ประชาชนได้รับ การศึกษาเรียนรู้ อย่างเท่าเทียม และทั่วถึง	ประชาชนในพื้นที่ ตำบลบ้านหม้อ	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วม กิจกรรม ร้อยละ ๘๐ มี ความพึง พอใจ	ประชาชน ได้รับการศึกษา เรียนรู้อย่างเท่า เทียมและทั่วถึง	กองการศึกษาฯ
๔	โครงการเสริมสร้างพลังเยาวชน	เพื่อส่งเสริมการมี ส่วนร่วมของเด็ก และเยาวชน ต่อชุมชน	เด็กและเยาวชนใน ตำบลบ้านหม้อ	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	มีแผน ดำเนินงาน ด้านการ พัฒนาเด็ก และ เยาวชน	เด็กและเยาวชน สามารถสร้าง การมี ส่วนร่วมต่อ ชุมชน	กองการศึกษาฯ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕	โครงการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อดำรงชีวิต	เพื่อให้ความรู้ประชาชนเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต	ประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๘๐ มี ความพึงพอใจ	ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศที่มีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต	กองการศึกษาฯ
๖	โครงการส่งเสริมวัฒนธรรมการอ่าน สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้	เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมการอ่าน และสร้างสังคมการเรียนรู้	เด็ก เยาวชนในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมกิจกรรมร้อยละ ๘๐ อ่านหนังสืออย่างน้อย ๕ เรื่อง	เด็กและเยาวชนได้รับความรู้จากวัฒนธรรมการอ่าน	กองการศึกษาฯ
๗	โครงการจัดงานวันเด็กแห่งชาติ	เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กได้มีการพัฒนาขีดความสามารถในด้านต่างๆ	เด็กในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อและพื้นที่ใกล้เคียง	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	๑๓๐,๐๐๐	เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๘๐ มี ความพึงพอใจ	ประชาชนในพื้นที่ที่มีเจตคติที่ดีต่อการจัดระบบบริการด้านการศึกษา เด็กมีการพัฒนาขีดความสามารถในด้านต่างๆ	กองการศึกษาฯ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘	โครงการจัดซื้อครุภัณฑ์ศูนย์การเรียนรู้ ICT ชุมชนตำบลบ้านหม้อ	เพื่อจัดแหล่งเรียนรู้ในตำบลให้ประชาชนใช้ค้นหาความรู้พัฒนาศักยภาพประชาชนในตำบล	ประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ	-	-	-	-	๖๒๐,๐๐๐	ศูนย์ ICT มีครุภัณฑ์ให้บริการแก่ประชาชนในตำบล	ประชาชนมีแหล่งเรียนรู้สามารถใช้เทคโนโลยีในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก	กองการศึกษาฯ
รวม๘.....โครงการ	-	-	๘๑๐,๐๐๐	๘๑๐,๐๐๐	๘๑๐,๐๐๐	๘๑๐,๐๐๐	๑,๔๓๐,๐๐๐	-	-	-

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย ด้วยต้นทุนทางสังคม ประชาชนพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ด้วยศาสตร์พระราชา

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๖ การพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

➢ แผนงานการศึกษา วัฒนธรรมและนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา เนื่องในวันมาฆบูชา	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของวันมาฆบูชา เข้าวัดปฏิบัติธรรม	ประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๘๐ มี ความพึงพอใจ	ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของวันมาฆบูชา และเข้าวัดปฏิบัติธรรม	กองการศึกษาฯ
๒	โครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา เนื่องในวันวิสาขบูชา	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเห็นความสำคัญของวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา และเข้าถึงคุณธรรม จริยธรรมของพระพุทธศาสนา	ประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการร้อยละ ๘๐ มี ความพึงพอใจ	ประชาชนในพื้นที่เล็งเห็นความสำคัญของพระพุทธศาสนา และเข้าถึงคุณธรรม จริยธรรมของพระพุทธศาสนา	กองการศึกษาฯ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา เนื่องในวันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา	โครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา เนื่องในวันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา	ประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐ มี ความพึงพอใจ	ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญวันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา	กองการศึกษา
๔	โครงการอนุรักษ์ สืบสาน วัฒนธรรม ประเพณีวันสงกรานต์และผู้สูงอายุ	เพื่อสืบสาน อารงรักษาไว้ ซึ่งขนบธรรมเนียม ประเพณีและ วัฒนธรรมไทย	ประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐ มี ความพึงพอใจ	ชนบ ธรรม เนียมประเพณี และวัฒนธรรมไทย ได้รับการ สืบสาน อารงรักษาไว้	กองการศึกษาฯ กองสวัสดิการฯ
๕	โครงการอนุรักษ์ สืบสาน วัฒนธรรม ประเพณีวันลอยกระทง	เพื่อร่วมสืบสาน ประเพณีวันลอยกระทง	ประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐ มี ความพึงพอใจ	ประเพณีวันลอยกระทงได้รับการ สืบสานไปแก่คนรุ่นหลังต่อไป	กองการศึกษาฯ
๖	โครงการฟื้นฟู อนุรักษ์ศิลปะ ประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น	เพื่อส่งเสริม สนับสนุนและ อนุรักษ์ศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น	ประชาชนในพื้นที่ตำบลบ้านหม้อ	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วมโครงการ ร้อยละ ๘๐ มี ความพึงพอใจ	ประเพณีและ วัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับการส่งเสริม อนุรักษ์สู่คนรุ่นต่อไป	กองการศึกษาฯ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗	อุดหนุนสภาวัฒนธรรมตำบล บ้านหม้อ โครงการสืบสาน วัฒนธรรมประเพณี และภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	อุดหนุนสภา วัฒนธรรมตำบล บ้านหม้อ	เพื่อสนับสนุนการ สืบสานวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่นในพื้นที่	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑ โครงการ	สนับสนุนการ สืบสาน วัฒนธรรม ประเพณีและ ภูมิปัญญา ท้องถิ่นในพื้นที่	สภาวัฒนธรรม ตำบลบ้านหม้อ
๘	โครงการเฉลิมพระเกียรติ รัชกาลที่ ๑๐	เพื่อให้ประชาชน แสดงความ จงรักภักดี และน้อม รำลึกในพระมหา กรุณาธิคุณของ พระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัว	ประชาชนในพื้นที่ ตำบลบ้านหม้อ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๑ โครงการ	ประชาชนร่วม แสดงความ จงรักภักดี น้อม รำลึกในพระ มหากรุณาธิคุณ ของ พระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัว	สำนักปลัด
๙	โครงการจัดกิจกรรมวันแม่ แห่งชาติ	เพื่อให้ประชาชน แสดงความ จงรักภักดี และ ส่งเสริมให้ ประชาชนเห็น คุณค่า บทบาท ความสำคัญของ แม่ในสังคมปัจจุบัน	ประชาชนในตำบล บ้านหม้อเข้าร่วม กิจกรรม	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๑ ครั้ง/ปี	ประชาชนได้ แสดงถึงความ จงรักภักดี และ เล็งเห็นคุณค่า บทบาท ความสำคัญของ แม่ในสังคม ปัจจุบัน	สำนักปลัด

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๐	อุดหนุนที่ทำการปกครองอำเภอเมืองเพชรบุรี โครงการจัดงานพระนครคีรี-เมืองเพชรบุรี	อุดหนุนที่ทำการอำเภอเมืองเพชรบุรี	เพื่อเป็นการส่งเสริมและบำรุงรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามของจังหวัดเพชรบุรี	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑ โครงการ	เป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดเพชรบุรีให้เป็นมรดกแก่ชนรุ่นหลังต่อไป	อำเภอเมืองเพชรบุรี
รวม๑๐.....โครงการ	-	-	๖๒๕,๐๐๐	๖๒๕,๐๐๐	๖๒๕,๐๐๐	๖๒๕,๐๐๐	๖๒๕,๐๐๐	-	-	-

(จัดทำโดย สำนักปลัด อบต.บ้านหม้อ “งานนโยบายและแผน” แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) หน้า ๑๐๔

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
สำหรับ โครงการที่เกี่วข้องกับภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการคมนาคมและระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ และแหล่งน้ำ

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	ก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมริมแม่น้ำเพชรบุรี ซอยบ้านหม้อ ๗ หมู่ที่ ๒ ต.บ้านหม้อ	เพื่อป้องกันการทรุดตัวของแนวตลิ่งและการกัดเซาะของน้ำในฤดูฝน	ก่อสร้างเขื่อนระยะทาง ๕๖ ม. พร้อมบันไดขึ้น-ลง จำนวน ๑ จุด	๕,๐๔๐,๐๐๐	-	-	-	-	ระยะทาง ๕๖ ม.	สามารถป้องกันการทรุดตัวของตลิ่งและแก้ไขปัญหา น้ำท่วมซ้ำ	กองช่าง/อบจ. เพชรบุรี

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒	ก่อสร้างเขื่อนป้องกันน้ำท่วมริมแม่น้ำเพชรบุรี บ้านเหมืองทะโมน หมู่ที่ ๓ ต.บ้านหม้อ	เพื่อป้องกันการทรุดตัวของแนวตลิ่งและการกัดเซาะของน้ำในฤดูน้ำหลาก	จุดที่ ๑ ก่อสร้างเขื่อนพร้อมบันได ๒ จุด ระยะทาง ๕๖ ม. จุดที่ ๒ ก่อสร้างเขื่อนพร้อมบันได ๑ จุด ระยะทาง ๒๖ ม. จุดที่ ๓ ก่อสร้างเขื่อนพร้อมบันได ๓ จุด ระยะทาง ๑๑๒ ม.	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	ระยะทาง ๑๘๔ ม.	สามารถป้องกันการทรุดตัวของตลิ่งและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง	กองช่าง/ โยธาธิการและผังเมืองเพชรบุรี
๓	ก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งซอยบ้านหม้อ ๔ หมู่ที่ ๒	เพื่อป้องกันการทรุดตัวของแนวตลิ่งและการกัดเซาะของน้ำในฤดูน้ำหลาก	ก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่ง ตามแบบที่กำหนด	๔,๓๗๐,๐๐๐	-	-	-	-	๑ แห่ง	สามารถป้องกันการทรุดตัวของตลิ่งและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง	กองช่าง/ โยธาธิการและผังเมืองเพชรบุรี
๔	ก่อสร้างระบบระบายน้ำท่วมในพื้นที่ หมู่ที่ ๑, ๒, ๓ ต.บ้านหม้อ	เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่	ก่อสร้างระบบระบายน้ำตามแบบที่กำหนด	๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๑ โครงการ	สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมพื้นที่	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕	พัฒนาพื้นที่ริมตลิ่งแม่น้ำเพชรบุรี (หมู่ที่ ๒) ตำบลบ้านหม้อ	เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่	- เชื่อมป้องกันตลิ่งพร้อมบันได ๒ จุด ระยะทาง ๕๖ เมตร - เชื่อมป้องกันตลิ่งพร้อมบันได ๑ จุด ระยะทาง ๒๖ เมตร - เชื่อมป้องกันตลิ่งพร้อมบันได ๓ จุด ระยะทาง ๑๑๒ เมตร	๒๓,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๑๙๔ ม.	สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมพื้นที่	กองช่าง/ โยธาธิการฯ
๖	ก่อสร้างเชื่อมป้องกันตลิ่ง จากเขื่อนเพชรภูมิ - เขื่อนซอยบ้านหม้อ ๑ หมู่ที่ ๓	เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่	ก่อสร้างเชื่อมตามแบบที่ อบต.บ้านหม้อ กำหนด	๒,๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๑ แห่ง	สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมพื้นที่	กองช่าง/ โยธาธิการฯ
๗	ก่อสร้างเชื่อมป้องกันตลิ่ง บ้านเหมืองทะโมน เชื่อมต่อเขื่อนอบจ. หมู่ที่ ๓	เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่	ก่อสร้างเชื่อมตามแบบที่ อบต.บ้านหม้อ กำหนด	๔,๒๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	๑ แห่ง	สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมพื้นที่	กองช่าง/ โยธาธิการฯ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ จะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘	ก่อสร้างตาด คสล.บริเวณ ด้านหลังหมู่บ้านภิรมย์สุขไป จนถึงหมู่บ้านราชาวดี หมู่ที่ ๓	เพื่อป้องกันและ แก้ไขปัญหาน้ำ ท่วมในพื้นที่	ก่อสร้างตาด ตามแบบที่ อบต.บ้านหม้อ กำหนด	-	๑,๓๕๐,๐๐๐	-	-	-	๑ แห่ง	สามารถ ป้องกันและ แก้ไขปัญหาน้ำ ท่วมพื้นที่	กองช่าง/ จังหวัด/ กรมส่งเสริมฯ
๙	ก่อสร้างท่อระบายน้ำ จากซอย หลังหมู่บ้านภิรมย์สุขถึงถนน เลียยคลองชลประทานบริเวณ ร้านขายของเก่า หมู่ที่ ๓	เพื่อป้องกันน้ำ ท่วมและระบาย น้ำในพื้นที่	ก่อสร้างวางท่อระบาย น้ำ ตามแบบที่ อบต. บ้านหม้อ กำหนด	-	๗๕๐,๐๐๐	-	-	-	๑ แห่ง	สามารถ ป้องกันและ แก้ไขปัญหาน้ำ ท่วมพื้นที่	กองช่าง/ จังหวัด/ กรมส่งเสริมฯ
๑๐	ก่อสร้างรางรับน้ำอุบโกลใน การเกษตรเพื่อแก้ไขปัญหการ ขาดแคลนน้ำในพื้นที่ ต.บ้านหม้อ อ.เมือง - ต.บ้านหาด อ.บ้านลาด	เพื่อแก้ไขปัญห การขาดแคลนน้ำ อุบโกลใน การเกษตร	ก่อสร้างรางรับน้ำ ตาม แบบที่ อบต.บ้านหม้อ กำหนด	-	๑๔,๕๐๐,๐๐๐	-	-	-	๑ แห่ง	สามารถแก้ไข ปัญหการขาด แคลนน้ำ อุบโกลใน การเกษตรได้	กองช่าง/ จังหวัด/ กรมส่งเสริมฯ
รวม๑๐.....โครงการ	-	-	๖๒,๑๑๐,๐๐๐	๑๖,๖๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจแบบครบวงจร จากฐานการค้า การลงทุน การบริการ การท่องเที่ยว และการเกษตร สู่ความมั่นคงยั่งยืน ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดเพชรบุรี ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการคมนาคมและระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และแหล่งน้ำ

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	พัฒนาภูมิทัศน์รองรับการขยายตัวของที่อยู่อาศัย หมู่ ๓ หมู่ ๕ หมู่ ๖	เพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกปลอดภัยในการสัญจร	-ทางเดินทางเท้า ถนนสาย ทข.พ.บ.๔๐๒๔-บ้านขลุ่ ระยะที่ ๒ บริเวณสามแยกบ้านไดอิฐ-สี่แยกบ้านลาด ระยะทาง ๒๑๗๐ ม. - ปรับภูมิทัศน์เกาะกลางถนน - ปรับภูมิทัศน์เป็นเส้นทางสัญจรการเพื่อออกกำลังกาย พร้อมติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่าง	-	๘๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	๒๑๗๐ ม.	ประชาชนได้รับความสะดวกและปลอดภัย	กองช่าง/โยธาธิการฯ
รวม๑.....โครงการ	-	-	-	๘๕,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-

บัญชีครุภัณฑ์
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	ตู้สาขาภายใน จำนวน ๑ ชุด พร้อมติดตั้ง	๓๐,๐๐๐	-	-	-	-	งาน ประชาสัมพันธ์ สำนักปลัด
๒	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์โฆษณาและ เผยแพร่	จอภาพ LED พร้อม ติดตั้ง	-	๗๐๐,๐๐๐	-	-	-	งาน ประชาสัมพันธ์ สำนักปลัด
๓	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์ All In One สำหรับ สำนักงาน จำนวน ๑ ชุด	๑๗,๐๐๐	-	-	-	-	สำนักปลัด
๔	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	ชุดโปรแกรมจัดการ สำนักงาน จำนวน ๑ ชุด	๑๒,๐๐๐	-	-	-	-	สำนักปลัด
๕	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องสำรองไฟ ขนาด ๘๐๐VA จำนวน ๑ เครื่อง	๒,๕๐๐	-	-	-	-	สำนักปลัด

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๖	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	ชุดโปรแกรมระบบปฏิบัติการสำหรับเครื่องคอมพิวเตอร์และเครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก แบบสิทธิการใช้งานประเภทติดตั้งมาจากโรงงาน (OEM) ที่มีลิขสิทธิ์ถูกต้องตามกฎหมาย จำนวน ๑ ชุด	๓,๘๐๐	-	-	-	-	สำนักปลัด
๗	การศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องพิมพ์ Multifunction ชนิดเลเซอร์/LED ขาวดำ จำนวน ๑ เครื่อง	-	-	๑๐,๐๐๐	-	-	กองการศึกษา
๘	การศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานประมวลผล แบบที่ ๒ จำนวน ๑ เครื่อง	๓๐,๐๐๐	-	-	-	-	กองการศึกษา
๙	การศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องสำรองไฟ ขนาด ๑,๐๐๐ VA จำนวน ๓ เครื่อง	-	๑๗,๗๐๐	-	-	๑๗,๗๐๐	กองการศึกษา
๑๐	การศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องสำรองไฟ ขนาด ๘๐๐ VA จำนวน ๒ เครื่อง	-	๕,๐๐๐	-	-	๕,๐๐๐	กองการศึกษา
๑๑	การศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	ตู้เหล็กบานเลื่อน กระจก จำนวน ๒ ตู้	๑๒,๐๐๐	-	-	-	-	กองการศึกษา

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑๒	การรักษาความสงบภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและ วิทยุ/ ครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์	กล้องโทรทัศน์วงจร ปิด cctv พร้อมติดตั้ง	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	งานป้องกันฯ สำนักปลัด
๑๓	การรักษาความสงบภายใน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ ยานพาหนะและ ขนส่ง	รถดับเพลิงชนิด ๖ ล้อ จำนวน ๑ คัน	-	-	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	-	-	งานป้องกันฯ สำนักงานปลัด
๑๔	การศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์กีฬา	เครื่องออกกำลังกาย กลางแจ้ง	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	กองการศึกษา/ กองสาธารณสุขฯ
๑๕	การศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์กีฬา	เครื่องเล่นสนามเด็ก กลางแจ้ง	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	กองการศึกษาฯ
๑๖	เคหะและชุมชน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์อื่น	ที่ตั้งถังขยะแบบประตู เปิดปิด	๖๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐.๐	๕๐,๐๐๐	งานสิ่งแวดล้อม กองสาธารณสุขฯ
๑๗	อุตสาหกรรมและการโยธา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์การเกษตร	เลื่อยโซ่ยนต์ ขนาด ๑๑ นิ้ว จำนวน ๒ เครื่อง/ปี	๓๙,๐๐๐	๓๙,๐๐๐	-	-	-	กองช่าง
๑๘	อุตสาหกรรมและการโยธา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะ และขนส่ง	รถกระเช้าไฟฟ้า จำนวน ๑ คัน	-	-	๒,๖๐๐,๐๐๐	-	-	กองช่าง
๑๙	สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์ หรือการแพทย์	ยูนิตทำฟัน จำนวน ๑ ชุด	๔๖๐,๐๐๐	-	-	-	-	กอง สาธารณสุขฯ
๒๐	สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับงาน ประมวลผลแบบที่ ๑ จำนวน ๑ ชุด	๒๒,๐๐๐	-	-	-	-	กอง สาธารณสุขฯ

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๒๑	สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องคอมพิวเตอร์ All In One สำหรับ งานประมวลผล จำนวน ๒ เครื่อง	๔๖,๐๐๐	-	-	-	-	กอง สาธารณสุขฯ
๒๒	สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	เครื่องพิมพ์ Multifunction แบบ ฉีดหมึกพร้อมติดตั้ง ถังหมึกพิมพ์ จำนวน ๒ เครื่อง	๑๕,๐๐๐	-	-	-	-	กอง สาธารณสุขฯ
๒๓	สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เครื่องปรับอากาศ แบบแยกส่วน แบบ ตั้งพื้นหรือแบบแขวน ขนาด ๓๐,๐๐๐ บีทียู จำนวน ๑ ชุด	๔๐,๒๐๐	-	-	-	-	กอง สาธารณสุขฯ
๒๔	สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เครื่องปรับอากาศ แบบแยกส่วน แบบ ตั้งพื้นหรือแบบแขวน ขนาด ๓๖,๐๐๐ บีทียู จำนวน ๓ ชุด	๑๔๑,๐๐๐	-	-	-	-	กอง สาธารณสุขฯ
๒๕	สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เครื่องปรับอากาศ แบบติดผนัง ขนาด ๑๒,๐๐๐ บีทียู จำนวน ๑ ชุด	๑๗,๐๐๐	-	-	-	-	กอง สาธารณสุขฯ

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๒๖	สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์การแพทย์ สนับสนุน	ตู้วีงไฟฟ้า จำนวน ๓ เครื่อง	๓๖๐,๐๐๐	-	-	-	-	กอง สาธารณสุขฯ
๒๗	สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์อื่น	เก้าอี้ซีทอป หรือม้านั่งซีทอป จำนวน ๒ ตัว	๔๐,๐๐๐	-	-	-	-	กอง สาธารณสุขฯ
๒๘	สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์อื่น	เครื่องยึดกล้ามเนื้อ จำนวน ๑ ตัว	๒๐,๐๐๐	-	-	-	-	กอง สาธารณสุขฯ
๒๙	สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์อื่น	ชุดต้มเบล ๒.๕-๒๕ กก.	๓๕,๐๐๐	-	-	-	-	กอง สาธารณสุขฯ
๓๐	สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์อื่น	ม้านอนราบ จำนวน ๑ ตัว	๒๐,๐๐๐	-	-	-	-	กอง สาธารณสุขฯ
๓๑	สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์อื่น	ม้าปรับระดับ จำนวน ๑ ตัว	๒๐,๐๐๐	-	-	-	-	กอง สาธารณสุขฯ
๓๒	สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์การแพทย์ สนับสนุน	จักรยานนั่งปั่น จำนวน ๑ ตัว	๘๕,๐๐๐	-	-	-	-	กอง สาธารณสุขฯ
๓๓	สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์อื่น	สมิทแมชชีน จำนวน ๑ ตัว	๘๙,๐๐๐	-	-	-	-	กอง สาธารณสุขฯ
๓๔	สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์อื่น	โหมยิม ๓ สถานี จำนวน ๑ ตัว	๑๒๐,๐๐๐	-	-	-	-	กอง สาธารณสุขฯ

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๓๕	สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์การแพทย์ รักษา	จักรยานไฟฟ้าออก กำลังกาย จำนวน ๒ ตัว	๑๐๘,๐๐๐	-	-	-	-	กอง สาธารณสุขฯ
๓๖	บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เครื่องสแกน ลายนิ้วมือ และสแกน ใบหน้า พร้อมติดตั้ง	๒๐,๐๐๐	-	-	-	-	สำนักปลัด
รวม๓๖.....รายการ	-	-	-	๓,๗๖๔,๕๐๐	๒,๗๑๑,๗๐๐	๑๔,๕๖๐,๐๐๐	๑,๙๕๐,๐๐๐	๑,๙๗๒,๗๐๐	

(จัดทำโดย สำนักปลัด อบต.บ้านหม้อ “งานนโยบายและแผน” แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) หน้า ๑๑๕